

Η Κουκουβίστα

ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ „Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ,,
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΧΡΟΝΟΣ 12ος - ΤΕΥΧΟΣ 53, ΜΑΡΤΗΣ - ΑΠΡΙΛΗΣ 1986

Ιδιοκτήτης - εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 79 - 81, ΑΘΗΝΑ 104 32, ΤΗΛ. 52.38.158
Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΠΑΣΧΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Η παράδοση θέλει το Πάσχα να γιορτάζεται σ' ολόκληρη την Ελλάδα με ένα ξεχωριστό και ιδιαίτερα λαμπρό τρόπο! Ο λαός μας, από τα πολύ παλιά χρόνια, συνέδεσε τη μεγάλη αυτή γιορτή του Χριστιανισμού και της Ορθοδοξίας, με τις πλούσιες αγωνιστικές και ένδοξες παραδόσεις του, παραλληλίζοντας στην συνείδησή του τα δικά του πάθη και τις δοκιμασίες του με τα Θεία Πάθη, ταυτίζοντας την Ανάσταση με τις δικές του προσδοκίες για μια πανελλήνια και πανανθρώπινη αποκατάσταση των ιδανικών της ελευθερίας, της δικαιοσύνης, της αγάπης και της Ειρήνης.

Φυσικό λοιπόν είναι το Θείο Δράμα να αποκτάει στη συνείδηση του λαού μας κάποιες ευρύτερες προεκτάσεις, να συμβολίζει ταυτόχρονα τον ανυποχώρητο αγώνα του για τη δικαίωση των πανανθρώπινων ιδανικών και επιδιώξεων. Κι ο λαός μας, σ' όλες αυτές τις κρίσιμες στιγμές της πορείας του, τους αγώνες του τους έδωσε ενωμένος, στρατευμένος στο σύνολό του για την κοινή υπόθεση, τον συνδέουν λοιπόν κοινοί αγώνες και δοκιμασίες, κοινά έθιμα και ιδιαίτερες συνήθειες. Το Πάσχα λοιπόν, η γιορτή αυτή της Αγάπης, συγκινεί ιδιαίτερα το λαό μας και τον παρωθεί κάθε χρόνο να εκδηλώνει αυτά τα όμορφα αισθήματα, της αγάπης και της αδελφωσύνης γιορτάζοντας με έναν τρόπο αντάξιο των παραδόσεών του!

Κι αυτό δεν μπορεί να συμβεί στις πόλεις, όπου ο σύγχρονος άνθρωπος έχει χάσει την γνήσια και ουσιαστική επαφή με τους γύρω του, όπου έχει εξαφανιστεί κάθε έννοια συλλογικής ζωής κι όπου κυρίαρχο παραμένει το αίσημα του ατομικισμού και της αποξένωσης.

Μοιραία λοιπόν ο καθένας μας νιώθει έντονη

την ανάγκη να ξαναβρεί τον πραγματικό του εαυτό, την ζεστή και τόσο απαραίτητη επικοινωνία με τους άλλους, να αποκαταστήσει σε ένα βαθμό την επαφή του με τις ρίζες και τις παραδόσεις της ιδιαίτερης του πατρίδας, η νοσταλγική ανάμνηση της οποίας διατηρείται άσβεστη στη μνήμη του.

Επιστρέφει λοιπόν ο καθένας μας στο χωριό του, εκεί όπου αισθάνεται πιο ζωντανές τις ρίζες και τις παραδόσεις του, εκεί όπου μπορεί να νιώσει πιο βαθιά το νόημα που έχει ο γιορσμός του Πάσχα για τον άνθρωπο! Αποκαθι-
ά τη γόνιμη επαφή του με την ομορφιά της ελληνικής φύσης, ξαναβρίσκει μέσα από την ζεστή επαφή του με τους άλλους εορταστές την χαμένη κοινωνική και συλλογική του ταυτότητα και συνείδηση, νιώθει την ανάγκη να εκφραστεί πιο ελεύθερα, πιο απλά και πιο ουσιαστικά συνάμα, να εκφράσει αυτά τα βαθύτερα συναισθήματα της αγάπης και της ανθρωπιάς που κρύβει μέσα του.

Παρακολουθεί με κατάνυξη τις λειτουργίες της Μεγάλης Εβδομάδας μοιράζεται τον Πόνο του Εσταυρωμένου, συμμετέχει στη θλίψη του Επιτάφιου, λυτρώνεται με την Ανάσταση και απελευθερώνει μέσα απ' τα «Χριστός Ανέστη» και τους αδελφικούς ασπασμούς την κρυμμένη του αγάπη για τον συνάνθρωπο και την ελπίδα για μια καλύτερη ζωή! Και την Λαμπρή, όλο το χωριό, σαν μια μεγάλη οικογένεια, πιστό στα πατροπαράδοτα έθιμα, ψήνει κατά παρέες το αρνί, στήνει χορούς, ανταλλάσσει ευχές, γιορτάζει τη νίκη της Ζωής πάνω στο θάνατο, τη νίκη της Αγάπης, τη νίκη του Ανθρώπου!

ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Εύχεται σε όλους

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Μεγάλη επιτυχία του χορού του Συνδέσμου

Για μια ακόμα φορά, η μεγάλη Κουκουβιστιανή οικογένεια ξανάσμιξε και ξεφάντωσε με αφορμή το φετεινό χορό του Συνδέσμου που έγινε στις 23 Μάρτη, Κυριακή, στην κοσμική ταβέρνα «ΚΑΛΥΒΑ», και που κατά γενική ομολογία υπήρξε πολύ πετυχημένος.

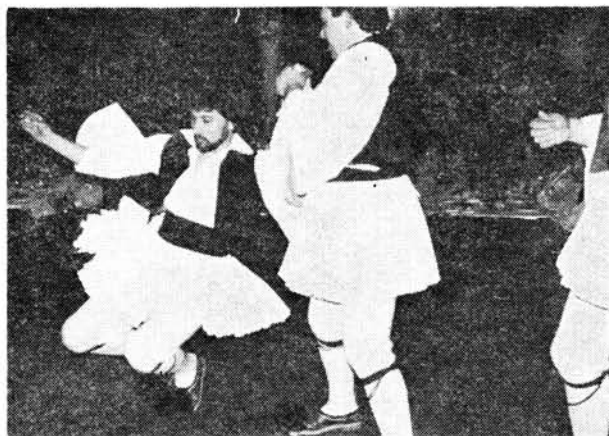
Ποτέ βέβαια οι χωριανοί μας δεν χάνουν την ευκαιρία για να βρεθούν κοντά στους φίλους συγχωριανούς τους, να ανταλλάξουν ευχές, χαιρετισμούς, να συζητήσουν για τα προβλήματά τους, να θυμηθούν παλιές καλές στιγμές και να διασκεδάσουν με το γνήσιο ρουμελιώτικο τρόπο που αυτοί ξέρουν. Ο χορός του Συνδέσμου προσφέρει ασφαλώς αυτή την ξεχωριστή ευκαιρία και δημιουργεί δίχως άλλο το απαραίτητο κλίμα.

Από μέρες πριν ακόμα, οι χωριανοί μας νοιάστηκαν να μάθουν λεπτομέρειες για το χορό, να κλείσουν έγκαιρα τραπέζι γι' αυτούς και τις παρέες τους. Παρέες που ήταν κατά κανόνα πολύ μεγάλες, αφού οι χωριανοί μας εκφράζοντας για άλλη μια φορά τα ιδιαίτερα θερμά αισθήματά τους απέναντι στο χωριό μας και το Σύνδεσμο, έφεραν μαζί τους και πολλούς φίλους. Κι ήταν στ' αλήθεια τόσο πολλές και τόσο μεγάλες οι παρέες, που με δυσκολία κατάφεραν οι υπεύθυνοι για το χορό του Δ.Σ. να ικανοποιήσουν όλες τις επιθυμίες των χωριανών μας για ένα «καλό τραπέζι». Και δεν θα πρέπει, φυσικά, να αδικηθούν αυτοί που επέμεναν να δρουν ένα «καλό τραπέζι» γιατί, δικαιολογημένα, αισθανόντουσαν «μακριά» απ' τους υπόλοιπους συγχωριανούς και φίλους, όταν αναγκαζόντουσαν να απομακρυνθούν σε κάποια απόκεντρη γωνιά. Οπωσδήποτε κανείς δεν ισχυρίστηκε ότι η διοργάνωση του χορού δεν παρουσίασε κάποιες παραλείψεις, ήταν όμως και πρακτικά δύσκολο, για να μην πούμε αδύνατο, τα 700 περίπου άτομα που κατέκλυσαν την τεράστια αίθουσα της «ΚΑΛΥΒΑΣ», να ικανοποιηθούν απόλυτα αφού κι αυτή ακόμη η αίθουσα αποδείχτηκε μικρή τελικά για να μας χωρέσει.

Ο χορός λοιπόν του Συνδέσμου μας, έχοντας εξασφαλίσει μια τόσο εντυπωσιακή συμμετοχή από χωριανούς και φίλους, στάθηκε μοναδικός και αυτή τη φορά από κάθε άποψη. Ο πρόεδρος του Δ.Σ. Αποστόλης Χαμηλός, χαιρετίζοντας τους προσκαλεσμένους μας με λίγα, απλά και εγκάρδια λόγια αναφέρθηκε στη δραστηριότητα καθώς και το πρόγραμμα του Συνδέσμου μας, επισημαίνοντας κυρίως ότι για να επιτευχθούν οι επιδιωκόμενοι σκοποί του απαιτείται η οικονομική καθώς και η ηθική συμπαράσταση των συγχωριανών μας.

Το Δ.Σ. κατανοώντας την ανάγκη που νιώθουν οι χωριανοί μας που χρόνια ολόκληρα ζουν στην Αθήνα, απομακρυσμένοι από την αγαπημένη τους μικρή πατρίδα, σκέφτηκε να τους χαρίσει μια βραδιά αντάξια των ωραίων μας ρουμελιώτικων παραδόσεων. Ενίσχυσε λοιπόν και ενθάρρυνε την πρωτοβουλία των νέων παιδιών, να παρουσιάσουν στο φετεινό χορό τους αθάνατους δημοτικούς μας χορούς με τη συνοδεία των ήχων

του κλαρίνου, ντυμένοι τις όμορφες παραδοσιακές μας ενδυμασίες. Η ιδέα αυτή αποδείχτηκε πετυχημένη και το χορευτικό μας συγκρότημα υποδέχτηκαν με εμφανή ενθουσιασμό και έντονη συγκίνηση οι παραβρισκόμενοι Καλοσκοπίτες. Οι νέοι χόρεψαν δημοτικούς χορούς με μεγάλη επιτυχία, ξεσηκώνοντας στη συνέχεια τον κόσμο και παρασύροντάς τον στην πίστα να πάρει μέρος κι αυτός. Το χορευτικό πρόγραμμα συνεχίστηκε, αυτή τη φορά με λαϊκούς χορούς που ενθουσίασαν και πάλι τον κόσμο.

Χαρακτηριστικό στιγμιότυπο από την εμφάνιση της χορευτικής μας ομάδας.

Μετά το τέλος της παρουσίασης των χορών από το χορευτικό μας συγκρότημα, το μέλος του Δ.Σ. Ρούλα Δανιήλ, παρουσίασε στον κόσμο τους νέους και τις νέες της χορευτικής ομάδας καθώς επίσης την δίδα Πίτσα Μπουρτζάλα, που χάρη στην ευγενική της προσφορά και στις επίμονες προσπάθειές της έγινε δυνατόν να παρουσιαστεί αυτή η όμορφη εκδήλωση! Της προσφέρθηκε στη συνέχεια ανθοδέσμη από μέρους όλων των παιδιών της χορευτικής ομάδας, σαν μια ελάχιστη ένδειξη αναγνώρισης της συμβολής της στην όλη προσπάθεια.

Ακολούθησε το πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα της ταβέρνας με εκλεκτούς καλλιτέχνες του χορού και του τραγουδιού. Στο τέλος μάλιστα του προγράμματος, ο Σύνδεσμος πήρε την πρωτοβουλία να συμπληρώσει το καλλιτεχνικό πρόγραμμα της ταβέρνας με δημοτικά τραγούδια που έπαιξε με το κλαρίνο ο κ. Στάθης Κοκμοτός συνοδευόμενος απ' την ορχήστρα. Ας σημειωθεί με την ευκαιρία ότι ο κ. Κοκμοτός βοήθησε την προσπάθεια του χορευτικού συγκροτήματος τόσο στις πρόβες, όσο και στην τελική τους εμφάνιση. Το Δ.Σ. και οι νέοι τον ευχαριστούν για την καλή του διάθεση και την εγκάρδια συνεργασία του. Στο άκουσμα λοιπόν του κλαρίνου και των δημοτικών σκοπών, οι χωριανοί μας ενθουσιάστηκαν, πετάχτηκαν επάνω, κατέκλυσαν την πίστα και πιάστηκαν για να χορέψουν τους αθάνατους λεβέντικους χορούς μας, αποδειχνοντας ότι οι ρίζες και οι παραδόσεις μας δεν σβήνουν, αλλά κρατάνε γερά, συγκινούν και εν-

θουσιάζουν ακόμα κι αυτούς τους Κουκουβιστιανούς που έζησαν και μεγάλωσαν στις πόλεις, μακριά απ' το αγαπημένο τους χωριό.

Ο χορός μας λοιπόν, πέτυχε να δώσει αυτό που οι χωριανοί μας ζητούσαν! Ρουμελιώτικο γλέντι, ζεστή, εγκάρδια και αδελφική ατμόσφαιρα, αντάξια των κοιτών μας καταβολών και παραδόσεων. Και του χρόνου!

Ξεχωριστές παρουσίες

Το χορό μας τίμησαν με την παρουσία τους ο πρόεδρος της Κοινότητας κ. Παναγιώτης Βλάχος, ο πρόεδρος του αδελφού Συλλόγου Λαμίας, κ. Ιωάννης Χαμηλός, μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου, μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Λαμίας, ο αγαπητός μας συγχωριανός γιατρός κ. Ηλίας Κατσανιώτης, οι διατελέσαντες στο παρελθόν πρόεδροι του Δ.Σ. κ.κ. Ζαχαρίας Ραπτόπουλος, Αθανάσιος Μαλιβίτσης και πολλοί άλλοι εκλεκτοί χωριανοί και φίλοι που πιθανόν να λησμονήσαμε να αναφέρουμε.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί θερμά όλους για την τιμή αυτή!

Και οικονομική επιτυχία

Ο χορός μας, εκτός των άλλων σημείωσε και μεγάλη οικονομική επιτυχία. Χάρη στη μαζική και εντυπωσιακή προσέλευση χωριανών και φίλων διατέθη-

καν γύρω στις 650 προσκλήσεις. Εντυπωσιακό είναι και το ότι διατέθηκε το σύνολο των 3.000 λαχνών που είχε ετοιμάσει το Δ.Σ. Οι χωριανοί ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Συνδέσμου και εκδηλώνοντας την αγάπη και το ενδιαφέρον τους έκαναν, τους λαχνούς ανάρπαστους. Στη διακίνηση των λαχνών βοήθησαν πολλές νέες κοπέλλες και παιδιά. Καθοριστική επίσης για την οικονομική επιτυχία του χορού ήταν η βοήθεια των κ.κ. Χαμηλού Γιάννη, Πριόβολου Γιώργη (Κουγιούφα), Καλογήρου Αργύρη.

Το Δ.Σ. θερμά ευχαριστεί, για μια ακόμα φορά, όλους όσους βοήθησαν και ενίσχυσαν τις προσπάθειες του Συνδέσμου.

Το μεγάλο δώρο και ο τυχερός

Στο φετινό χορό, το Δ.Σ. σκέφτηκε, ανάμεσα στα πολλά δώρα που μοιράστηκαν με τους λαχνούς, να προσφέρει κι ένα σούπερ δώρο, κεντρίζοντας έτσι το ενδιαφέρον των γιορταστών. Με έξοδα λοιπόν του Συνδέσμου αγοράστηκε ένα πλυντήριο πιάτων αξίας 42.000 δρχ., για το οποίο έγινε ειδική κλήρωση στο τέλος του χορού, και στην οποία κλήρωση συμμετείχαν όλοι οι λαχνοί. Τελικά, ο μεγάλος τυχερός της βραδιάς αναδείχτηκε ο κ. Παναγιώτης Βοχτσαλίδης, που κέρδισε το δώρο αυτό.

Μια όμορφη στιγμή για το χορό του Συνδέσμου: Νέοι και νέες, με τις παραδοσιακές ενδυμασίες χορεύουν τους αθάνατους δημοτικούς μας χορούς.

Αυτοί που πρόσφεραν δώρα για το χορό

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου απευθύνεται σε όσους χωριανούς και φίλους του Συνδέσμου ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά του και πρόσφεραν δώρα για το χορό και τους ευχαριστεί ολόθερμα γιατί με την ευγενική και ανεκτίμητη χειρονομία τους και την αγάπη τους προς το χωριό μας και τον Σύνδεσμό του για μια ακόμα φερόα βοήθησαν και συνέβαλαν αποτελεσματικά στην επιτυχία και του φετινού χορού. Στη συνέχεια παραθέτουμε την ονομαστική κατάσταση όλων όσων προσέφεραν δώρα:

- Μοσχονάς Σ., Οπτικά, Ακαδημίας 100 - Αθήνα.
- Α)φοί Χααραλάμπους, Ξενοδοχείο «ΚΟΣΜΟΣ» - Πόρτο Χέλι.
- Παπαχααραλάμπους, Οινοποιία ΒΙΛΙΤΣΑ, Παϊανία
- Γκαλερί «ΛΕΤΤΑ», Μυκηνών 15 - Καλλιθέα
- «ΣΤΕΛΙΟΣ», διακοσμητικά, Κιλκίς 6 - Ν. Ιωνία.
- BENVENUTO, Σίνα 9 - Κολωνάκι
- Κατάστημα «NEON ΣΤΥΛ», Αλεξάνδρας 29 - Κολωνός
- Γουναρικά «ΧΑΡΟΥΛΑ», Ιωαννίνων 88 - Κολωνός
- Εκδόσεις «ΔΩΔΩΝΗ», Ασκληπιού και Ακαδημίας - Αθήνα
- Βιβλιοπωλείο «ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ» Γραβιάς 7 - Αθήνα
- Βιβλιοπωλείο «ΕΠΙΛΟΓΕΣ», Πανεπιστημίου 39 - Αθήνα
- Χατζηγαβριήλ Ελευθερία, «ΑΛΕΞΙΦΩΤΟ», Μ. Ασίας 35 - Γουδί
- Πρακτορείο ταξιδιών «ΜΑΡΑΘΩΝ ΤΟΥΡΣ»
- COLGATE - PALMOLIVE
- Νάκας - Παπαρηγορίου, Μουσικός Οίκος, Πανεπιστημίου 39 - Αθήνα
- Σταύρος Αποστόλου, Αποθήκη ηλεκτρικών συσκευών Δωδώνης 57 - Κολωνός
- ΣΕΚΑΠ
- Κατάστημα δίσκων Ξυλούρη, Πανεπιστημίου 39 - Αθήνα
- Κουτσουβέλης Α.
- Μαλιβίτης Αθανάσιος, Αθήνα
- Κωστούρος Γεώργιος, Πειραιάς
- Πριόβολος Αρ. Γεώργιος
- Παπάς και Υιοί
- Κόλλιας Κώστας, Ποτοποιία
- Λουκόπουλος Βασίλειος
- Θεοχάρης Κώστας - ΒΑΡΔΑΣ, Αιόλου 63 - Αθήνα
- Ραπτόπουλος Ζαχαρίας - Βούλα
- Κουκουτσάκη Μαργαρίτα, Παιδικά Είδη, Ιωαννίνων 87 - Κολωνός
- Χριστοδούλου Παν., Λένορμαν 121 - Κολωνός
- Παπανικολάου Ευστρ., Συρράκου 20 - Κολωνός
- Αυγερινός Γεώργιος, Πουκάμισα, Κολωνός
- Γκιουλμπαξιώτη Βάγια
- Δαμίγος Αντώνιος, Ανδρομάχης 148 - Καλλιθέα
- Μαρούδας Διονύσιος, «ΛΕΤΤΑ», Θεοφράστου 33-35 - Κερατσίνι
- Παγώνης Αντώνιος, Θεοφράστου 35 - Κερατσίνι
- Ζαμπούρας Γ.
- Τερέζα Αυγερινού
- Αυγερινός Νικόλαος
- Καλογήρου Αργύρης, Αθλητικά Είδη, Ξούθου 16 - Ομόνοια

- Μουστάκα Βούλα
- Χαραλαμπίδης Π., Περικλέους 46 - Αθήνα
- Ράππη Λίνα
- Σμυρνής και Μπερκέτη, Γ. Παπανδρέου 9 και Μ. Ασίας - Βύρωνα
- Τσοκάς Ιωάννης
- Μουστάκας Κώστας, Βαλτετσίου 50 - Εξάρχεια, Ασφαλιστής
- Χαμηλός Βασίλειος, ΤΑΒΕΡΝΑ, Ανδριανουπόλεως 30 - Κολωνός
- Σιαφάκα Ελένη
- Παπαδόπουλος Μιχαήλ
- Ποδάρας Ιωάννης
- Κυφός Γεώργιος, Ταβέρνα
- Τριανταφυλλίδης Χρήστος, Κοσμήματα, Πανεπιστημίου 39 - Αθήνα
- Τσεκούρα Γιάννα, Κοσμήματα
- Ροδόπουλος, Πατησίων 339
- Τριανταφυλλίδη Τούλα
- Ράπτης Νικόλαος
- Ρούλα Δανιήλ
- Κλάπη Λίλη
- Κώστας Τούμπας
- Γιαννόπουλος Ν.

Για την ηλεκτροφώτιση της Παναγίας ... (συνέχεια)

Στο προηγούμενο τεύχος της «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ» είχαμε δημοσιεύσει επιστολή της Δ.Ε.Η. (περιοχής Λαμίας), η οποία απευθυνόταν στην Ιερά Μητρόπολη της Φωκίδας που γνωστοποιούσε το πρόβλημα που ανέκυψε για την ηλεκτροφώτιση της Παναγίας (περίβολος της εκκλησίας) και ζητούσε από τον Μητροπολίτη Φωκίδας τη γνωμοδότησή του σχετικά με το θέμα.

Με την επιστολή που δημοσιεύουμε παρακάτω, η Δ.Ε.Η. (Λαμίας) μας γνωστοποιεί αυτή τη φορά την απάντηση του Μητροπολίτη και τις παραπέρα ενέργειες στις οποίες θα προχωρήσει η υπηρεσία. Το κείμενο της επιστολής παραθέτουμε στη συνέχεια:

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΧΗ ΛΑΜΙΑΣ

Όθωνος 43 - Λαμία

Π ρ ο ς :

Τον Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»
Σωκράτους 79 - 81 - 104 32 ΑΘΗΝΑ

Θ έ μ α :

Περίληψη: Ηλεκτρ)ση Ιερού Ναού Παναγίας στην Καλοσκοπή.

1. Στη συνέχεια της πιο πάνω επιστολής μας προς την Ιερά Μητρόπολη Φωκίδας, ο Μητροπολίτης μας απάντησε ότι αρμόδιο για το υπόψη θέμα είναι το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου στην διοίκηση του οποίου υπάγεται ο Ιερός Ναός Παναγίας.

2. Επειδή ο Ιερέας Χασιακός, ως πρόεδρος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, εγγράφως δηλώνει την άρνησή του να ηλεκτρ)θεί ο υπόψη ναός, σας γνωρίζουμε ότι δεν μπορούμε να προχωρήσουμε στην ηλεκτρ)ση.

3. Παρακαλούμε για την επιστροφή των υλικών στηρίξεως που παραλάβατε απ' την Υπηρεσία μας,

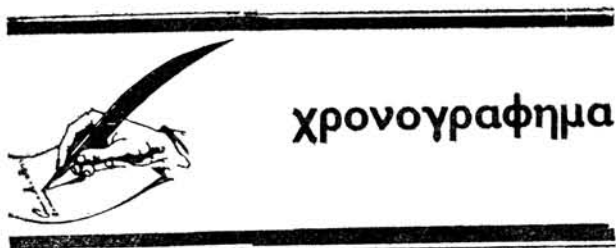
προκειμένου, στη συνέχεια να σας επιστρέψουμε τη συμμετοχή σας των δύο χιλιάδων επτακοσίων πενήντα (2.750) δραχμών που καταβάλατε με το Γραμμάτιο Εισπράξεως Νο 477549) 30.12.85 και της προκαταβολής σας των χιλίων οκτακοσίων (1.800) δραχμών που επίσης καταβάλατε με το Γραμμάτιο Εισπράξεως Νο 825615) 13.1.86.

Σ. ΜΑΧΑΙΡΑΣ

Προϊστάμενος Τ.Η.Κ. Περιοχής

Κοινοποίηση :

Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Ιερού Ναού
Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής - Καλοσκοπή
330 57 Γραδιά

«Οι καταθέσεις»

Γράφει ο Κ. Π. ΒΛΑΧΟΣ

Θάταν η ώρα έντεκα το πρωί όταν δρισκόμουν στην Αγροτική Τράπεζα και με ύφος μυστήριο μπαίνει ένας γέροντας ίσα με εβδομήντα χρόνων. Με ανάρριχτο στον ένα ώμο το μάλλινο σακκάκι, με μπλεγμένο το κομπολόι στα δάχτυλα του αριστερού χεριού του και με τη μαγγούρα στο δεξί τράδηξε ίσια στον πρώτο γκισέ που δρόγχε μπροστά του.

— Καλ' μέρα παλληκάρη μ', ιδώ γένοντι οι καταθέσεις;

— Όχι: μπάρμπα, θα πας πιο κάτω στην κοπέλλα αριστερά.

— Εγώ δεν πάω ποτέ αριστερά, ούλου διζιά πααίνου, αλλά τι να κάμου δεν γένεται: αλλιώς.

Προχώρησε λοιπόν διαστικά ρίχνοντας εξεταστικές ματιές γύρω του ίσια για το τμήμα καταθέσεων.

— Δε μ' λες κουρίτσι μ' να μι σιπαθάς, ιδώ θα κάμου μια κατάθεσ';

— Ναι παπού εδώ. Δώστε μου τα στοιχεία σας.

Αφού πήρε η κοπέλλα τα στοιχεία, ετοίμασε διδλιάρια και κορτέλλες στράφηκε στον γέροντα και τον ρώτησε τι ποσόν θα καταθέσει.

— Τί ποσόν μ' λες κουρίτσι μ', κι είμαστε κι κουντουχωριανοί. Εγώ δεν έχω ούτε ποσόν ούτε λεφτά. Εγώ ήρθα να καταθέσω τα όνειρά μ'. Ούλα τα όνειρα πούειδα ιφές τ' νύχτα. Δεν άκ'σις τηνητεόρασι π' λέει: «καταθέστε σ' εμάς τα όνειρά σας;» Ε! αυτό ήρθα να κάμου. Κάμει γλήγουρα να μην μι προφυτάσει κανένας άλλους.

Η κοπέλλα τάχασε. Μα παπού δεν εννοεί τα όνειρα του ύπνου. Εννοεί ότι καταθέτοντας χρήματα μπορείτε κάποτε να πραγματοποιήσετε τα όνειρά σας.

— Αι του κατάλαβα καλά γιό αλλά είπα μπα κι κάματι κανένα λάθος εξιπίτηδες, αλλά κι ισείς ίδια φάρα ίστι μι τ'σάλλες. Η μία λέει «η μεγάλη σας φίλη» η άλλη «λέει πάντα ναι»; ισείς μας λέτε για όνειρα. Άλειςστε στο διάουλου ούλες...

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Αυτή την εποχή όλων μας τα βλέμματα, η νοσταλγία και η σκέψη είναι στραμμένα στο χωριό μας. Πάσχα στον τόπο που γεννήθηκες. Λαμπρή στην ύπαιθρο, στην εξοχή.

Το ψήσιμο του οδεύει μαζί με τους συγχωριανούς σου.

Να ακολουθήσεις τον Επιτάφιο, σαν καλός χριστιανός, σε όλες τις γνώριμες στράτες του χωριού σου, αντάμα με συγγενείς και φίλους σου. Να θυμηθείς τα δωμάτια των παιδικών σου χρόνων. Να ακούς την καμπάνα του χωριού σου και να νιώθεις ανείπωτη χαρά και ευδαιμονία. Η γλυκειά της μελωδία να σου γεμίζει την ψυχή ευτυχία και αγαλλίαση.

Πάσχα λοιπόν στην ιδιαίτερη πατρίδα σου, από την οποία αντλεις δύναμη και αισιοδοξία, χαρά και ελπίδα που στηρίζουν την ύπαρξή σου. Προσιονή, που κρατά τον άνθρωπο όρθιο.

Κι αν ακόμα βρίσκεσαι μακριά από τη χώρα σου η σκέψη σου αυτές τις άγιες μέρες φτερουγίζει στον αγαπημένο σου τόπο, που αντίκρυσε για πρώτη φορά τον ήλιο. Απαντοχί γλυκειά η γενέτειρά σου. Του νου ευχάριστο χοροπήδημα και της καρδιάς ολόθερμο τραγούδι για τους ξενητεμένους οι οποίοι παλιότερα, έφταναν τις πασχαλιάτικες μέρες στο χωριό μας φορτωμένοι καλούδια για τις φαμίλιες τους. Οι συγγενείς που δοκιμάζονται με το λαμπριάτικο ταξίδι κοντά στους δικούς σου δεν περιγράφονται. Πλημμυρίζει χαρά και ευτυχία το είναι σου. Φτεροκοπάει η ψυχή σου να θγεις αγνάγνια στις ραχούλες του χωριού σου να γκεξερίσεις τα αγαπημένα σου ένα γύρω τοπίο.

Όλες οι τοποθεσίες έχουν κάποια ιστορία. Κάθε δένδρο, κάθε θρυσούλα κρύβουν κάποια παιδική ανάμνησή σου. Τα σπίτια του χωριού σου, συγγενικά, ή φιλικά σου θυμίζουν κάτι από την ζωή σου. Κάθε σοκάκι σου φέρνει στο νου κάποιες πρώιμες νεανικές περιπέτειες. Γης ζιμωμένη με τα όνειρά σου και τα πρώτα σικιτήματά σου! Ευχάριστο περιβάλλον, αρωματισμένο και δροσερό από το αεράκι του βουνού και του λόγγου. Να γιατί το Πάσχα στο χωριό μας σημαίνει τόσα πολλά! Το κάτι άλλο στη ζωή μας! Στις ρίζες σου βρίσκεις ξεγνοιασιά, απόλαυση και τέρψη. Ομορφότερη γίνεται η λαμπριάτικη γεύση όταν το πασχαλινό τραπέζι το ευνοούν άριστες καιρικές συνθήκες, κι ο «παραινουθένης βασιλιάς, ήλιος» διαφεντεύει τον ουρανό. Όταν μάλιστα το Πάσχα πέφτει, όπως φέτος, στις πρώτες ημέρες του Μάη. Τότε είναι δώρο Θεού. Είναι θαυμάσιο συνταίριασμα θρησκευτικής έξαρσης και φυσικής έκρηξης. Διπλό μαζί θάμα. Με τον χιλιστραγουδημένο μήνα του έρωτα και των ανθέων συμπίπτει και η Ανάσταση του Κυρίου. Δύο χαρές αντάμα!

Η Λαμπρή θέλει όμορφο καιρό, θέλει μοσχοβολιές λουλουδιών, θέλει γρασίδι για ξάπλα και στρώσιμο της τάβλας, να μπορείς να χαρείς με τους συγγενείς και φίλους σου την ομορφιά της φύσης και την νοστιμιά του αρνιού συνάμα.

Ένα χρόνο καρτερείς να έρθει η άγια τούτη μέρα για να χαρείς λίγες όμορφες στιγμές στο χωριό σου. Τα χρόνια κυλάνε, κι εμείς της τρίτης ηλικίας ας μην τις στερούμαστε αυτές τις χαρούμενες στιγμές! Πάσχα

και κλείσιμο στο σπίτι δεν γίνεται!

Στο χωριό όλοι από τα ξημερώματα είναι στο πύδι. Κάθε μαχαλάς ετοιμάζεται για το ομαδικό ψήσιμο των αρνιών.

Η πατροπαράδοτη αυτή γιορτή απαιτεί κέφι, μεράκι, γλέντι και χορό. Πάσχα στην Κουκουβίστα, ίσον δάπτισμα στη χαρά, στο φως και στην ομορφιά.

Από τον τόπο που γεννήθηκες αντλείς σωματική και πνευματική δύναμη. Τονώνει το ηθικό σου! Παίρνεις ζωή και θάρρος.

Κι όταν έρχεται η ευλογημένη εκείνη στιγμή της αναχώρησής για Πάσχα στο αγαπημένο σου χωριό, αισθάνεσαι πανευτυχής! Οι καημοί και η συγκίνηση για την γενέτειρά, σου πλημμυρίζουν την ψυχή. Μπροστά στην απέραντη χαρά και ευτυχία που θα δοκιμάσεις είναι μηδαμινή η ταλαιπωρία του ταξιδιού που θα υποστείς...

Πάσχα λοιπόν στο χωριό σου μακριά από την μολυσμένη ατμόσφαιρα της Αθήνας.

νεα
γενια

«ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ» στους στρατευμένους μας

Το δελτίο μας, αυτές τις μέρες της μεγάλης μας θρησκευτικής γιορτής, εύχεται ολόψυχα «Καλό Πάσχα» στα στρατευμένα νειάτα της Κουκουβίστας και ελπίζει με κάποια άδεια να βρεθούν αυτές τις μέρες κοντά στις οικογένειές τους και στο όμορφο χωριό μας.

Σε διάφορες μονάδες του Στρατού Ξηράς, Ναυτικού και Αεροπορίας, υπηρετούν τη θητεία τους οι:

- ΠΑΝΤΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
- ΑΛΕΞΙΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ
- ΣΕΦΕΡΛΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
- ΧΑΣΙΑΚΟΣ ΤΑΣΟΣ
- ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
- ΚΟΛΛΥΡΗΣ ΣΑΚΗΣ
- ΤΟΜΑΡΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
- ΒΛΑΧΟΣ ΦΩΤΗΣ και
- ΚΟΛΛΥΡΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Καλή Θητεία!

Για να υπηρετήσει τη θητεία του, παρουσιάστηκε τέλη Μαρτίου, στο Κέντρο Εκπαίδευσης Αεροπορίας στην Τρίπολη, ο Γιώργος Ν. Κολλύρης. Του ευχόμαστε ολόθερμα ΚΑΛΗ ΘΗΤΕΙΑ!

— Επίσης προσκλήθηκε σαν έφεδρος για συμμετοχή στην άσκηση «Ποσειδώνας» του Στρατού μας, ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΑΠΤΗΣ.

Γιορταστικές εκδηλώσεις το Πάσχα στο χωριό

Μια ακόμα όμορφη εκδήλωση σχεδιάζεται με πρω-

τοβουλία των νέων για την ημέρα της Πασχαλιάς στο χωριό. Φέτος, που το Πάσχα πέφτει αργά, και η αναμενόμενη καλοκαιρία θα τραβήξει αρκετούς χωριανούς μας στην Κουκουβίστα, σκεφτήκαμε να ζωντανέψουμε, όσο μπορούμε, τα έθιμά μας, που θέλουν, όλο το χωριό να γιορτάζει την Ανάσταση μαζί, με το ψήσιμο των αρνιών, με χορούς και με τραγούδια. Βέβαια ο πατροπαράδοτος αυτός τρόπος δεν έσβησε και παραμένει ολοζώντανος, θα μπορούσαμε όμως να τον συμπληρώσουμε με το απαραίτητο ρουμελιώτικο χρώμα που του λείπει.

Σχεδιάζουμε λοιπόν, εμείς οι νέοι της χορευτικής ομάδας, ντυμένοι με τις αθάνατες παραδοσιακές μας φορεσιές, να περάσουμε από όλες ανεξαιρέτως τις παρέες του χωριού που θα ψήνουν αρνιά, απ' όλες τις γειτονιές, και με τη μουσική συνοδεία από ένα κλαρίνο και ένα τουμπτελέκι να χορέψουμε μαζί με τις παρέες που θα ψήνουν τα αρνιά τους δημοτικούς μας χορούς, δίνοντας έτσι ένα ξεχωριστό χρώμα στη γιορτή.

Τέλος, εφ' όσον ο καιρός θα βοηθήσει και θα υπάρχει η κατάλληλη ανταπόκριση, το απόγευμα της Κυριακής του Πάσχα ή της δεύτερης μέρας, να συγκεντρωθεί όλο το χωριό στο χοροστάσι και να γλεντήσει όλο μαζί, με χορούς, τραγούδια, σπιτικούς μεζέδες και άφθονο κρασί, αφού το χορευτικό συγκρότημα σύρει και πάλι το χορό!

Πιστεύουμε, πως τέτοιες πρωτοβουλίες εκφράζουν τα ανάλογα αισθήματα όλων των χωριανών που θα σπεύσουν να συμμετάσχουν και σ' αυτές τις εκδηλώσεις με ενθουσιασμό και ενδιαφέρον!

Οι νέοι σε μια ακόμα χορευτική φιγούρα από το χορό του Συνδέσμου.

Η Χορευτική Ομάδα χρειάζεται παραδοσιακές ενδυμασίες

Η χορευτική ομάδα του Συνδέσμου μας, που αποτελείται από νέα παιδιά, χόρεψε με επιτυχία τους δημοτικούς και λαϊκούς μας χορούς στον φετινό χορό του Συνδέσμου και κατά γενική ομολογία εντυπωσίασε και προκάλεσε τα επαινετικά σχόλια των χωριανών και φίλων που παραβρέθηκαν.

Μετά την εντυπωσιακή αυτή επιτυχία και υποδοχή, αποφασίστηκε να διατηρηθεί η χορευτική ομάδα των νέων, να συμπληρωθεί και με άλλα νέα παιδιά — με την ευκαιρία αυτή θυμίζουμε σε όσους επιθυμούν

να συμμετάσχουν, πως οι σχετικές πρόβες γίνονται στα γραφεία του Συνδέσμου (Σωκράτους 79 - 81, 7ος όροφος) κάθε Δευτέρα βράδυ, 7.30' μ.μ.— και να συνεχίσει με παρουσίαση και άλλων τέτοιων εκδηλώσεων στο μέλλον. Σαν απαραίτητη προϋπόθεση όμως κρίθηκε η εξεύρεση παραδοσιακών ενδυμασιών για τις χορευτικές αυτές εμφανίσεις. Προτάθηκε λοιπόν είτε να αγοραστούν οι στολές αυτές με έξοδα του Συνδέσμου και οικονομική ενίσχυση των μελών και φίλων του, είτε να νοικιάζονται οι στολές πριν από κάθε εκδήλωση. Και οι δύο όμως λύσεις δεν έγιναν δεκτές γιατί θα απαιτούσαν συνολικά ένα ποσόν χρημάτων ιδιαίτερα υψηλό που ούτε ο Σύνδεσμος θα μπορούσε να διαθέσει οτε και οι φιλότιμες συνεισφορές θα μπορούσαν να το καλύψουν.

Μοναδική λύση απόμεινε πλέον να απευθυνθούμε όλοι μας, τόσο το Δ.Σ. του Συνδέσμου, όσο και τα νέα παιδιά της χορευτικής ομάδας κατ' αρχήν στις γυναίκες εκείνες που γνωρίζουν να ράβουν και θα είχαν τη διάθεση, το μεράκι και το ενδιαφέρον να προσφέρουν την εργασία τους για την κατασκευή των ενδυμασιών, που τόσο απαραίτητες είναι για την συνέχιση αυτής της τόσο όμορφης προσπάθειας, και στη συνέχεια σε όλους εκείνους που επαίνεσαν και επιδρόκίμασαν την εμφάνισή μας στο χορό και θα ήθελαν να επαναληφθούν τέτοιες όμορφες στιγμές και στο μέλλον, και θα μπορούσαν να ενισχύσουν οικονομικά ή με όποιον άλλο τρόπο την αγορά και προμήθεια των υλικών για την κατασκευή τους.

Ο Σύνδεσμος θα συμβάλλει και οικονομικά. Και θα δώσει τα πατρόν και τις σχετικές οδηγίες στις γυναίκες που θα προσφερθούν να δουλέψουν. Ο Σύνδεσμος περιμένει όσες και όσους χειροκρότησαν αυτή την προσπάθεια και χάρηκαν αυτή την συγκινητική παρουσίαση των νέων να αποδείξουν κι έμπρακτα αυτά τους τα αισθήματα, επικοινωνώντας το συντομώτερο με τα γραφεία του Δ.Σ. Το καλοκαίρι είναι κοντά και οι νέοι ετοιμάζονται πυρετωδώς για τις επόμενες χορευτικές τους εμφανίσεις στο χωριό! Βοηθείστε τους!

Ο χορός του Συλλόγου της Λαμίας

Με μεγάλη επιτυχία έγινε στις 13 Μαρτίου 1986 και ο χορός του αδελφού Συλλόγου Λαμίας «Ο Άγιος Γεώργιος», στο κέντρο «Παλλάδιον» της Λαμίας. Στο χορό της Λαμίας παραβρέθηκε εκπροσωπώντας τον Σύνδεσμό μας, ο αντιπρόεδρος του Δ.Σ. κ. Στάθης Ράπτης, που απηύθυνε και χαιρετισμό στους παραβρεθέντες χωριανούς και φίλους.

Θερμά συγχαρητήρια στο Δ.Σ. του αδελφού Συλλόγου λοιπόν και ευχόμαστε «και του χρόνου»!

Αξιέπαινες ενέργειες χωριανών μας

Πρόσφατα, λάβαμε επιστολή από το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών, Πανεπιστημίου 34 - Αθήνα (τηλ. 36.08.885 - 36.13.176) με την οποία μας γνωστοποιείται ότι ο συγχωριανός μας διακεκριμένος ιατρός κ. Ηλίας Κατσανιώτης, τακτικό μέλος και ευεργέτης του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών (Π.Κ.Ρ.) ενήργησε για να εξασφαλιστεί μόνιμη εγκατάσταση στο αναγειρόμενο μεγαλοπρεπές κτίριο του Π.Κ.Ρ. για το Σύνδεσμό μας.

Τέτοιες ενέργειες ενισχύουν αποτελεσματικά τους σκοπούς και το έργο του Συνδέσμου. Ευχαριστούμε εγκάρδια τον αγαπητό μας συγχωριανό κ. Ηλία Κατσανιώτη, για την αξιέπαινη ενεργεία του και ελπίζουμε να υπάρξουν ανάλογες πρωτοβουλίες κι από άλλους διακεκριμένους συγχωριανούς που είναι σε θέση πολλά να προσφέρουν.

Για τον Αναμεταδότη

Μόλις πριν λίγες μέρες, μέλος του Συνδέσμου μας, με την έγκριση του Δ.Σ. επισκέφτηκε τα γραφεία της Ε.Ρ.Τ. στην Αγία Παρασκευή, για το θέμα του αναμεταδότη. Όπως είναι γνωστό, παρά τις προσπάθειες του Συνδέσμου και της Κοινότητας, υπήρχαν δυσκολίες στη λήψη καλής εικόνας από τις τηλεοράσεις του χωριού. Η Ε.Ρ.Τ. λοιπόν μας πληροφόρησε ότι πρόσφατα τοποθέτησε ισχυρό αναμεταδότη για τα κύματα U.H.F. (Γιού - Έιτζ Έφ) στην κορυφή του βουνού Χλωμό (περιοχή Ορχομενού Βοιωτίας), από τον οποίο αναμεταδότη το χωριό μας πραγματοποιεί απ' ευθείας λήψη, χωρίς να παρεμβάλλεται κανένα φυσικό εμπόδιο. Επίσης οι υπεύθυνοι της Ε.Ρ.Τ. μας διαβεβαίωσαν με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο, ότι θα πρέπει το χωριό μας να έχει άριστη εικόνα, εφ' όσον βέβαια θα ρυθμιστούν προηγουμένως κατάλληλα οι τηλεοπτικές συσκευές και οι κεραίες λήψεως.

Κατά συνέπεια, αρκεί ο καθένας μας να χρησιμοποιήσει τον κατάλληλο τύπο κεραίας και να ρυθμίσει στη σωστή θέση τα πλήκτρα της συσκευής του. Ήδη πολλοί χωριανοί μας, γνωρίζοντας αυτή τη λειτουργία του αναμεταδότη της Ε.Ρ.Τ., προχώρησαν στις σχετικές αλλαγές και είχαν άριστα αποτελέσματα. Πληροφορούμε λοιπόν, όσους δεν το γνωρίζουν, πως μπορούν να προμηθευτούν μια μονάχα κεραία, μικρού μεγέθους και σχήματος για κύματα U.H.F., την οποία όταν τοποθετήσουν θα πρέπει να στοχεύει το βουνό Χλωμόν. (Το Χλωμόν βρίσκεται στην κατεύθυνση Στενής Καστελλίων). Αρκεί λοιπόν να στρέψουν την κεραία τους για να βλέπει προς τη Στενή και τα Καστέλλια. Στη συνέχεια να ρυθμίσουν και τη συσκευή τους, γυρίζοντας το πλήκτρο επιλογής καναλιών στην ένδειξη U.H.F. Μετά από αυτά είναι εύκολο να πιάσει κανένας και τα δύο κανάλια με πολύ καλή εικόνα, ανάμεσα στους αριθμούς 20-35 (U.H.F.).

Τόσο η τοποθέτηση της κεραίας, όσο και η ρύθμιση της συσκευής είναι εργασία απλούστατη και δεν απαιτεί ιδιαίτερες γνώσεις, προσπάθεια ή έξοδα. Ας μην διαστούν οι συγχωριανοί μας να ξοδευτούν, πληρώνοντας κάποιον ειδικό τεχνίτη. Αν δεν μπορούν να ρυθμίσουν μόνοι τους τη συσκευή, ας απευθυνθούν σε κάποιον συγχωριανό τους, ή σε κάποιο απ' τα μέλη του Δ.Σ. του Συνδέσμου που θα συναντήσουν στο

χωριό.

Η Ε.Ρ.Τ. μας πληροφόρησε ακόμα ότι πρόκειται να σταλεί σχετικό επίσημο έγγραφο προς την Κοινότητα σύντομα. Κατόπιν αυτών, ο Σύνδεσμος σας πληροφορεί ότι προχωράει στη διακοπή λειτουργίας των αναμεταδοτών που βρίσκονται στο χωριό.

Γ. Κ.

Το ρολόι της Εκκλησίας

Φαίνεται ότι υπάρχει μια άσχημη νοοτροπία μεταξύ μερικών μόνιμων κατοίκων του χωριού, η οποία εκφράζεται με πολλούς τρόπους και σε αρκετές περιπτώσεις παίρνει πια τις διαστάσεις της προκλητικής αδιαφορίας. Και στο παρελθόν έχουν γίνει οι σχετικές συζητήσεις, αλλά δυστυχώς χωρίς κανένα αποτέλεσμα.

Υπάρχουν λοιπόν οι φιλότιμες και ακατάπαυστες προσπάθειες, τόσο της Κοινότητας, όσο και του Συνδέσμου, να ικανοποιήσουν κάποιες βασικές ανάγκες του χωριού, αλλά και να ομορφύνουν κάπως τη συνολική εικόνα του. Πέρσι λοιπόν, μετά από προσπάθειες επίμονες, ο Σύνδεσμος βρήκε κάποιον ειδικό τεχνίτη για να επιδιορθώσει το ρολόι της εκκλησίας και, με την κατάλληλη επισκευή, το ρολόι ξαναλειτούργησε μετά από αρκετό χρονικό διάστημα.

Βέβαια, η ανάγκη που ένιωθαν οι παλιότεροι κάτοικοι του να συμβουλευονται το ρολόι της εκκλησίας, έχει σήμερα εκλείψει. Ποιός όμως από μας δεν έχει συνδέσει το κτύπημα του ρολογιού με τα παιδικά του χρόνια, με τόσες και τόσες αναμνήσεις απ' τη ζωή του στο χωριό; Είναι κι αυτή η εντύπωση που νιώθει ο καθένας, όταν ακούει το ρολόι να κτυπάει, πως το χωριό εξακολουθεί να ζει, να κινείται, πως η «καρδιά» του δεν σταμάτησε, κτυπάει ακόμα ρυθμικά. Κτύπος που ακούγεται ως πέρα, στις πλαγιές της Γκιώνας, στα πιο απόμακρα σημεία. Κτύπος γνώριμος, ζεστός, γεμάτος ζωή, που ηχεί στ' αυτιά μας επίμονος, καθαρός, διαπεραστικός, όταν πνιγμένος μέσα στις πόλεις, γυρίζει ο νους μας στην αγαπημένη μας Κουκουβίστα.

Είναι λοιπόν ανάγκη, αυτή η καρδιά να μην πάψει νά κτυπάει ποτέ, ποτέ όσο υπάρχουν Κουκουβιστάνοι, όσο κατοικούν ακόμα άνθρωποι στο χωριό.

Κι αφού το ρολόι επισκευάστηκε, ας αναλάβουν κάποιον μόνιμο κάτοικοι, τουλάχιστον για τους χειμερινούς μήνες να το κουρδίζουν! Δεν είναι δα τόσο μεγάλος ο κόπος! Μια φορά τη βδομάδα θα χρειαστεί να ανέβουν τα σκαλιά του καμπαναριού της εκκλησίας για να το κουρδίσουν. Για τους μήνες του καλοκαιριού, θα μπορούσε κάποιος απ' τους τόσους χωριανούς που έρχονται για διακοπές να αναλάβει αυτή την υποχρέωση. Είναι τόση άλλωστε η λαχτάρα των χωριανών που ξαναγουρίζουν στο χωριό τους, ανάμεσα στα τόσα γνώριμα και ξεχασμένα να ξανακούσουν κι αυτό τον γνώριμο κι αγαπημένο ήχο, που δεν θά 'πρεπε αυτή τη χαρά να τους τη στερήσουμε!.

Γ. Κ.

Ο πλάτανος του Αν-Γιώργη

Το πλατάνι στην πλατεία του χωριού, χρόνια τώρα παλεύει να κρατηθεί στη ζωή, να απλώσει τις ρίζες του στο χώμα, να τινάζει τα κλαριά του, να πυκνώσει τον ευεργετικό του ίσκιο και να σκεπάσει το παλιό μας χοροστάσι. Μα από άγνωστη αιτία, το πλατάνι δεν λέει να πάρει επάνω του! Αντί να ζωντανεύει και

να θεριεύει, μαραζώνει και ξεραίνεται. Κι ομολογουμένως, θάταν κρίμα να χαθεί αυτό το χαρακτηριστικό, φυσικό στολίδι της πλατείας του χωριού. Θάταν κρίμα κι άδικο αυτή η ταιριαστή του θέση ακριβώς στο κέντρο της πλατείας, σιμά στη βρύση, να απομείνει αδειανή, τριγυρισμένη απ' τη θλιβερή και άχαρη μονοτονία του τσιμέντου, που τόσο απερίσκεπτα σε κάποιες άλλες εποχές φρόντισαν ν' απλώσουν.

Πολλοί πιστεύουν πως αυτή είναι και η βασική αιτία που το πλατάνι άρχισε να μαραζινείται. «Τόπνιξε», λένε, το τσιμέντο, που δεν αφήνει τις ρίζες του να ανασάνουν και να απλωθούν τριγύρω. «Δεν ποτίζεται καλά» λένε άλλοι, και τέλος κάποιον ξέγραψαν κιόλας οριστικά τον πλάτανο, γιατί πιθανόν νάχει προσβληθεί από κάποια αρρώστεια.

Σ' όλα αυτά τα χρόνια, όλοι μας, παρακολουθούμε με συγκίνηση αυτό το πάλεμα του άτυχου δέντρου, να κρατηθεί στη ζωή, ελάχιστοι όμως ήταν αυτοί που σκέφτηκαν να ρίξουν λίγο νερό καμιά φορά στις διψασμένες ρίζες του. Και πιο λιγοστοί ακόμα αυτοί που σκέφτηκαν κάποιον αποτελεσματικότερο τρόπο για να το βοηθήσουν. Ανάμεσά τους, ο αγαπητός μας συγχωριανός Τάκης Χριστοδούλου (Καραγιώργης), είχε επισημάνει τον κίνδυνο, εκφράζοντας την ανησυχία του για την τσιμεντόστρωση της πλατείας, από αρκετά χρόνια πριν. Είχε μάλιστα απευθυνθεί και στις στήλες της εφημερίδας μας, αλλά παρ' όλο που κι άλλοι χωριανοί συμμερίστηκαν τις ανησυχίες του, το θέμα δεν είχε συνέχεια. Ο Κυρ-Τάκης όμως, επίμονος και αποφασιστικός, όπως πάντα, απευθύνθηκε σέ κάποιο χωριανό και του ζήτησε, έναντι αμοιβής, να κλαδέψει το πλατάνι, με την ελπίδα πως αυτή η προσπάθεια θα φέρει αποτέλεσμα!

Επειδή όμως, παρ' όλα αυτά, πιθανόν να χρειάζεται και άλλες φροντίδες, ο Σύνδεσμος αποφάσισε να απευθυνθεί σε ειδικό γεωπόνο για να μας συστήσει την πιο ενδεδειγμένη ενέργεια. Πιστεύουμε πως με την υπόδειξη του γεωπόνου και τη λήψη κάποιων μέτρων θα καταφέρουμε να σώσουμε αυτό το όμορφο στολίδι της πλατείας, αλλά θα πρέπει να ζητήσουμε από όλους τους χωριανούς, ειδικότερα όσους έχουν τα σπίτια τους κοντά στην πλατεία, να διαθέτουν ένα δεκάλεπτο απ' τον ελεύθερο χρόνο τους για να ρίξουν λίγο νεράκι στο διψασμένο δέντρο, στις ζεστές και ξερές ημέρες της άνοιξης και του καλοκαιριού, δείχνοντας έτσι την αγάπη τους και το ενδιαφέρον τους, όχι μονάχα για τον πλάτανο, αλλά και για το ίδιο το χωριό!

ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ

Το Δίλημμα της Φωκίδας

Παίρνω πένα και χαρτί και εγκαινιάζω μια νέα στήλη της «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ». «Γυρίζει» το μυαλό μου, σκέφτομαι: Νομός Φωκίδας. Ένας νομός παραμελημένος, που αργοπεθαίνει ήσυχα, τόσο ήσυχα που κανένας μας δεν το αντιλαμβάνεται. Και αργοπεθαίνει περισσότερο από την αδιαφορία ορισμένων για αυτό τον τόπο. Τίποτα μέχρι σήμερα δεν έχει ταράξει την ησυχία αυτής της τόσο άγριας μα και τόσο όμορφης —και ιστορικής— περιοχής. Μέχρι που κάποιον θυμήθηκαν ότι ο βωξίτης που υπάρχει στην πανέμορφη Γκιώνα μπορεί να προσφέρει στην εθνική μας οικονο-

μία. Έτσι λοιπόν τα «νερά» ταραχτήκαν!

Στην ήσυχη λοιπόν περιοχή μας και συγκεκριμένα στο όμορφο χωριό, στην Αγιά Θυμιά, στη Φωκίδα, πρόκειται να εγκατασταθεί μονάδα επεξεργασίας και παραγωγής αλουμινίου. Μια επένδυση που θεωρείται η πιο σημαντική της τελευταίας εικοσαετίας στον τόπο μας, από οικονομική κυρίως άποψη.

Εδώ όμως, σκοντάφουμε σε ένα σημαντικό δίλημμα σχετικό με την κατασκευή του εργοστασίου. Το εργοστάσιο αυτό θα απασχολήσει αρκετό εργατικό δυναμικό, δημιουργώντας ταυτόχρονα μια αλυσίδα επιχειρήσεων και υπηρεσιών (καταστήματα εμπορικά, δημόσιες υπηρεσίες κτλ.). Σίγουρα, με αυτή την προοπτική, το εργοστάσιο θα αναζωογονήσει οικονομικά ένα νομό, που αφημένος στη μοίρα του, αργοπεθαίνει. Θα εκδομηχανιστεί η περιοχή, θα ζωντανέψει! Θα ικανοποιήσει την ζωτική της ανάγκη να αναπτύξει τις σχέσεις της με τον υπόλοιπο κόσμο! Θα ζήσει στον παλμό της παραγωγής, της εκδομηχανίσης, της Ανανέωσης, της ελπίδας για κάτι το καλύτερο!

Όμως αυτή η ελπίδα για ανανέωση, για οικονομική ανάπτυξη και εκδομηχανίση έρχεται σε αντίθεση με την φυσική ομορφιά του Δελφικού τοπίου και των γύρω περιοχών. Ας εξετάσουμε λοιπόν κι αυτή την ιδιαιτερότητα. Ένα εργοστάσιο λοιπόν σαν κι αυτό που πρόκειται να κατασκευασθεί, εκτός από τα οφέλη για την περιοχή, (απορρόφηση εργατικού δυναμικού, ανανέωση κοινωνικών σχέσεων, πολιτιστική ανάπτυξη κτλ.), θα μας «προσφέρει» και τα γνωστά επακόλουθα: μόλυνση και καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος, υποβάθμιση του Δελφικού τοπίου ειδικότερα, χάρωο σημαντικού για τα εκατομμύρια των ντόπιων και ξένων τουριστών που τον επισκέπτονται ετήσια.

Γι' αυτό το λόγο πρέπει να σταθούμε με ιδιαίτερη ευαισθησία στα δλαβερά για την οικολογία αποτελέσματα που θα προξενήσει. Η εναπόθεση στερεων αποβλήτων, δηλαδή κόκκινης λάσπης, στη θάλασσα θα προκαλέσει μεγάλη αναστάτωση στο θαλάσσιο ζωικό και φυτικό κόσμο. Επίσης θα προξενήσει ρύπανση, που πιθανόν να απειλήσει την υγεία των κατοίκων της περιοχής, καθώς και τα αρχαιολογικά μνημεία των Δελφών. Έτσι το μεγάλο δίλημμα κάνει την εμφάνισή του: Κατασκευάζουμε το εργοστάσιο, έρχονται εργάτες, αναζωογονείται οικονομικά η περιοχή. Αλλά οι απaráμιλλες ομορφιές του φυσικού μας περιβάλλοντος (όποιες τέλος πάντων έχουν απομείνει ύστερα από την ανορθολογιστική βιομηχανική ανάπτυξη των τελευταίων δεκαετιών) και η διάσωσή τους μαζί με το Δελφικό τοπίο, είναι κάτι που πρέπει να μας προβληματίσει ιδιαίτερα. Το σημαντικό είναι ότι πρέπει και αρνητική πολλές φορές «επέλαση» της βιομηχανίας να προστατευτεί το περιβάλλον από την ανησυχητική στην περιοχή. Και μελέτες σ' αυτή την κατεύθυνση, άραγε έχουν γίνει; Εμείς θέτουμε το ανησυχητικό ερώτημα και περιμένουμε μίαν απάντηση μαζί με την κατανόηση του σημαντικού αυτού ζητήματος από κάθε αρμόδιο φορέα.

Γιάννης Νικ. Κολλύρης

Σημ.: Ο τίτλος του κειμένου, «Το Δίλημμα της Φωκίδας» καθώς και σχετικές πληροφορίες πάρθηκαν από το τεύχος αριθ. 14, Δεκεμβρίου 1985, της ΝΕΑΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ.

Πυρκαγιές

Πριν μπει ακόμη καλά - καλά ο Απρίλιος, δόθηκαν ήδη τα πρώτα δείγματα του πόσο «καυτό» θα είναι το φετινό καλοκαίρι. Οι φωτιές στην Εύβοια είναι προάγγελος κακών και καυτών μαντάτων για τα δάσος μας.

Θα ήταν βέβαια αφέλεια να πιστέψει κανείς ότι τον μήνα Απρίλη, άρχισε από μόνο του ένα δάσος να καίγεται. Από τα στοιχεία που μας δίνουν οι αρμόδιες υπηρεσίες για το θέμα, φαίνεται ότι η σπουδαιότερη αιτία πυρκαγιάς είναι η δημιουργία ή η ανανέωση των βοσκοτόπων. Μετά ακολουθούν το κάψιμο των ξερών χόρτων και της καλαμιάς από τους γεωργούς, σπινθήρες από τα καλώδια της Δ.Ε.Η., αναμμένα τσιγάρα, κάθε είδους αμέλεια, αναφλέξεις κλπ.

Πολλές βέβαια από τις παραπάνω αιτίες δεν υπάρχουν στην περιοχή του χωριού μας. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι μόνο η αμέλεια θα μπορούσε να προξενήσει ανεπανόρθωτη καταστροφή, επειδή δε η καλύτερη θεραπεία είναι η πρόληψη, όλοι μας πρέπει να ρίξουμε το βάρος της προσπάθειάς μας σ' αυτή. Οπωσδήποτε όμως, η κύρια ευθύνη στην πρόληψη βαρύνει το κράτος, το οποίο πρέπει να πάρει τα μέτρα του δημιουργώντας αντιπυρικές ζώνες, δασικούς δρόμους και γενικά έργα υποδομής.

Λιγώτερο βάρος, αλλ' όχι επουσιώδες, πέφτει στις πλάτες όλων μας. Ο «ωχαδελφισμός», χαρακτηριστικό γνώρισμα του Έλληνα, καλό θα ήταν να παραμεριστεί. Εάν βέβαια το ψωμί μας και τα μόνα μας έσοδα προέρχονταν από το δάσος, τότε θα σκοτωνόμασταν να το προφυλάξουμε. Τώρα όμως που κανένας, ούτε ακόμα και μόνιμος κάτοικος του χωριού δεν ζει από το δάσος, δεν δίνουμε και μεγάλη προσοχή στην προφύλαξη. Φανταστείτε τί θα ήταν η Κουκουβίστα χωρίς πράσινο κι η Γκιώνα σαν την Πεντέλη!..

Ας μη προσθέτουμε τη δική μας αδιαφορία σ' αυτή των δασικών υπηρεσιών. Ας προφυλάξουμε το δάσος από την αμέλεια, γιατί εάν πάρει φωτιά, τότε θα είναι τυχεροί όσοι πρόλαβαν και το είδαν σ' όλο του το μεγαλείο και άτυχα τα διατέγγονά μας, γιατί, ό,τι καίγεται, δεν ξαναγίνεται!

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΧΑΜΗΛΟΣ

Μία πρόταση για την καταστροφή των σκουπιδιών

Προχωρά η άνοιξη, η φύση αλλάζει όψη και η άχαρη ζωή στα αστικά κέντρα αρχίζει να γίνεται αφορητή, αβάσταχτη. Αιτία η ζέστη, ο θόρυβος, τα καυσαέρια, το τσιμέντο και η πυρωμένη ασφαλτος. Όταν όμως πιέζεσαι από κάτι προσπαθείς να βρεις διέξοδο, τρόπο να επιβιώσεις και ν' ανασάνεις.

Και, όπως είναι φυσικό, η νοσταλγία για το χωριό πλημμυρίζει την ταλαιπωρημένη ψυχή μας. Για όσους δεν έχουν επαγγελματικές ή οικογενειακές υποχρεώσεις, οι μέρες της φυγής πλησιάζουν. Για τους πολλούς, κάποια άδεια, κάποιες διακοπές για λίγες ή

πολλές μέρες και το όνειρο θα γίνει πραγματικότητα.

Το πέρασμά μας όμως από το χωριό, θ' αφήσει και φέτος, όπως και κάθε χρόνο, τα ίχνη του έντονα, θα γεμίσουν και πάλι οι ρεματιές, οι πηγές και οι πλαγιές του χωριού με ό,τι μας περισσεύει, με κάθε λογής σκουπίδι που αλόγιστα θα πετάμε όπου τύχει;

Όχι! Δεν πρέπει να συμβεί φέτος αυτό, δεν θα πρέπει να περιμένουμε από την Κοινότητα ή από τον φιλότιμο Γιάννη Κουφό με την πενιχρή αμοιβή του Συνδέσμου να μας λύσει το πρόβλημα αυτό. Εάν εμείς οι ίδιοι δεν προσέξουμε δεν θα λυθεί το πρόβλημα από έναν άνθρωπο με ένα γαϊδουράκι και δύο κοφινάκια.

Εξ άλλου, στη Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου, την ιδέα της καύσης των σκουπιδιών την αποδεχθήκαμε, την χειροκροτήσαμε, καιρός τώρα να την υλοποιήσουμε! Δεν είναι δύσκολο να γίνει από εμάς, είναι υπόθεση απλή, εύκολη και καθόλου δαπανηρή.

Ένα παλιό σιδερένιο βαρέλι ή καινούργιο, που δεν έχει πάνω από 350 - 500 δρχ., είναι αυτό που βασικά χρειάζεται. Με ένα καλέμι, ένα σφυρί και θέληση για κάτι σωστό, εξυπηρετείται άνετα μια γειτονιά από 5 ή 6 οικογένειες. Και το χωριό απαλλάσσεται από τα σκουπίδια, χωρίς το φόβο η φωτιά να κάνει ζημιές, αφού μέσα στο βαρέλι ελέγχεται, έστω κι αν φυσά αέρας.

Εάν το βαρέλι είναι κλειστό και από τις δύο μεριές, με το καλέμι αφαιρέστε το επάνω μέρος που στη συνέχεια θα χρησιμεύσει σαν καπάκι για να ελέγχετε τη φωτιά. Στο κάτω μέρος του βαρελιού ανοίξτε μια τρύπα, πάλι με το καλέμι για να δάξετε από εκεί φωτιά στις σακκούλες των σκουπιδιών και για να βγάξετε τις στάχτες όταν μαζευτούν αρκετές. Οι σακκούλες των σκουπιδιών δεν θα ρίχνονται στον πάτο του βαρελιού, αλλά θα τοποθετούνται σε μια σχάρα (πλέγμα) από κομμάτια μπετονόδεργας που θα την στηρίξουμε πάνω από το άνοιγμα που έχουμε φτιάξει στο πλάι του βαρελιού, όπως μας δείχνει το σχέδιο. Έτσι επιτρέπουμε να μπαίνει αέρας στο βαρέλι για να γίνεται ευκολότερη η καύση.

Δεν νομίζω πως είναι μεγάλη η δαπάνη, ή μεγάλος ο κόπος για να έχουμε ένα καθαρό και πολιτισμένο χωριό.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΠΡΩΤΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

Οι πρώτες φροντίδες

Η διαπαιδαγώγηση του παιδιού αρχίζει από την πρώτη ημέρα της ζωής του. Στον πρώτο χρόνο, με τη λέξη διαπαιδαγώγηση εννοούμε το υγιεινό ντύσιμο χωρίς φασκίες και σφυζήματα, τη συστηματική τήρηση των διαδικασιών στα γεύματά του, στην καθαριότητα και στον ύπνο σύμφωνα με τις οδηγίες του παιδιάτρου, καθώς και την εξασφάλιση των καλύτερων συνθηκών διαβίωσης και του κατάλληλου περιβάλλοντος μέσα στο οποίο θα εγκατασταθεί.

Η πρώτη παιδική ηλικία αρχίζει από τους τελευταίους μήνες του πρώτου χρόνου μέχρι το τέλος του τρίτου χρόνου περίπου. Αυτή η περίοδος είναι πολύ σημαντική για τη σωματική, ψυχική και πνευματική του υγεία. Σ' αυτήν την ηλικία κυρίως μπαίνουν τα θεμέλια για το μελλοντικό άνθρωπο. Από τη συμπεριφορά των γονέων και γενικά του περιβάλλοντος, θα εξαρτηθεί η σμαλή ή όχι ψυχοσωματική ανάπτυξη του παιδιού. Είναι η περίοδος που ο αυθορμητισμός του δρέφους αρχίζει να περιορίζεται. Οι ενήλικες προσπαθούν να μάθουν στο παιδί νέες συνήθειες. Αρχίζουν οι πρώτες απαγορεύσεις. Το παιδί που μέχρι τώρα ζούσε παρασιτικά προσκολλημένο στη μητέρα και το άμεσο περιβάλλον παίρνοντας απ' αυτό τροφή, περιποιήσεις, αγάπη, νοιώθοντας ικανοποίηση ξεγνοιασιά και σιγουριά, καλείται τώρα να αφήσει αυτόν τον ευχάριστο τρόπο ζωής και να συμμορφωθεί σε κάποιες απαιτήσεις. Ως τώρα μόνο έπαιρνε. Τώρα του ζητούμε να δώσει. Την κάθε αλλαγή, την κάθε απαγόρευση, την κάθε προσπάθεια που πρέπει να καταβάλει, τη νοιώθει συναισθηματικά. Είναι για το παιδί κάτι σαν απειλή, σαν τιμωρία. Αντιδρά στις καινούργιες αυτές καταστάσεις, ανάλογα με τον τρόπο που θα τις εισαγάγουμε. Έτσι φτάνουμε στις πρώτες συγκρούσεις του παιδιού με το άμεσο οικογενειακό περιβάλλον. Η τροφή, οι κενώσεις, τα πρώτα θήματα, η συνήθεια στην καθαριότητα, η χαρακτηριστική περιέργεια της ηλικίας αυτής με τους ατελείωτους πειραματισμούς να θέλουν να τα πιάσουν όλα, να τα παίξουν, να τα έχουν δικά τους και να τα καταστρέψουν ακόμα, δίνουν αφορμή σε συνεχείς συγκρούσεις παιδιών και ενηλίκων.

Τροφή

Το παιδί πρέπει τώρα ν' αλλάξει και το είδος και τον τρόπο λήψης της τροφής του. Πρέπει να περάσει σιγά - σιγά από την απομύζηση του θηλάστρου στη μάσηση. Κάθε τι καινούργιο όμως διαταράσσει την ισορροπία και σιγουριά που είχε ως τώρα και δεν είναι ευπρόσδεκτο. Χρειάζεται μεγάλη προσοχή στις αλλαγές. Κάθε νέος τρόπος (κουταλάκι, ποτήρι, κάθισμα

σε καρέκλα κοντά στο τραπέζι) κάθε καινούριο συστατικό στο διαιτολόγιό του να χρησιμοποιείται με προσοχή, με υπομονή, λίγο - λίγο. Μετρημένος έπαινος και επιδοκιμασία στην κάθε επιτυχία του, ήρεμη συμπεριφορά στις αρνήσεις και αποτυχίες του. Καμιά πίεση, καμιά έκρηξη θυμού και τιμωρητική συμπεριφορά, καμιά μεγαλοποίηση των επιτυχιών του. Ποτέ να μην το εμποδίζουμε να παίρνει μέρος στη διαδικασία της θρέφής του, ακόμη κι όταν δεν τα καταφέρνει. Να το ενθαρρύνουμε να μάθει να τρώει μόνο του. Έτσι θα του δώσουμε τη χαρά της αυτοεξυπηρέτησής του. Ας του εξασφαλίσουμε κάποιες προϋποθέσεις κατάλληλες (άθραυστα σκεύη, μεγάλη πετσέτα και υπομονή). Ας κργήσει να φάει, ας λερωθεί, φτάνει να φάει μόνο του.

Όταν η μητέρα διάζεται να το ταΐζει μόνη της για να ξεμπερδεύει, όταν το μπουκώνει με το ζόρι, όταν διακατέχεται από το άγχος του φαγητού για το παιδί της και του στερεί τη χαρά να τρώει μόνο του και όσο θέλει, όταν το πιέζει, το τρομοκρατεί, το τιμωρεί με χίλιους θεατρινισμούς και δίνει απραγματοποιήτες υποσχέσεις, τότε τα πράγματα δε θα πάνε καλά. Θ' αρχίσει η αντιδραστική συμπεριφορά του παιδιού απέναντί της και προς τους άλλους και κάθε μέρα τα προβλήματα θα γίνονται μεγαλύτερα. Ούτε είναι σωστό να επιμένουμε πειστικά να τρώει το παιδί, ό,τιδήποτε, γιατί πάλι θα έχουμε σύγκρουση μητέρας και παιδιού. Πολλά παιδιά που δέχτηκαν τέτοιες πιέσεις, εξελίχτηκαν σε θηριάκια με άρνηση του σχολείου, άρνηση του οικογενειακού περιβάλλοντος, φυγές κλπ.

Καθαριότητα

Το παιδί σ' αυτή την ηλικία δεν ξεχωρίζει το καθαρό από το ακάθατο. Πρέπει να το συνηθίσουμε να τα ξεχωρίζει, ήρεμα και με υπομονή να το κάνουμε να αγκαπήσει την καθαριότητα στο σώμα του, στα ρούχα του, στα πράγματά του. Ιδιαίτερη προσοχή χρειάζεται στον τρόπο που θα συνηθίσει το παιδί να συγκρατεί τα ούρα και τα κόπρανά του. Η διαδικασία για τούτο αρχίζει από το τέλος του πρώτου έτους και πραγματοποιείται ανάμεσα στο 18ο μήνα και το τέλος του δεύτερου έτους. Αν κάπως καθυστερήσει ο πλήρης έλεγχος, δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας. Στη διαδικασία αυτής της συνήθειας να αποφεύγονται κάθε είδους πιέσεις, απειλές, τιμωρίες, στέρηση αγάπης αλλά και υπερβολικά παινέματα, δώρα, υποσχέσεις κλπ. Κατά την περίοδο αυτή, το παιδί είναι περίεργο ν' ανακαλύψει το σώμα του και κυρίως ψάχνει την περιοχή των γεννητικών του οργάνων. Πολλοί γονείς ανησυχούν και προσπαθούν να αναχαιτίσουν αυτή την την τάση των παιδιών, εμπνέοντας σ' αυτά κάποιο αίσθημα φόβου ή ντροπής. Αυτό δεν πρέπει να γίνεται, γιατί αργότερα μπορεί να έχει το παιδί προβλήματα σοβαρά στις σχέσεις του με το άλλο φύλο. Προσεχτικά και ήρεμα θα φροντίσουμε να διοχετεύουμε τη δραστηριότητά του σε άλλες απασχολήσεις. Με λίγη υπομονή θα ξεπεραστεί αυτή η περιέργειά του.

Βάδισμα

Μεγάλη στιγμή της ζωής του παιδιού είναι τα πρώτα βήματα. Οι γονείς πρέπει ν' αγγυπνούν συνέχεια, να ενθαρρύνουν το παιδί στις προσπάθειές του και ποτέ να μην περιορίζουν την πρωτοβουλία και τις κινήσεις του χωρίς σοβαρό λόγο.

Αυτοεξυπηρέτηση

Είναι ανάγκη να συνηθίσουμε το παιδί από μικρό να παίρνει μέρος σε διάφορες εργασίες. Η αυτοεξυπηρέτηση του παιδιού στις βασικές του ανάγκες —τροφή, ατομική καθαριότητα, ενδυμασία— είναι οι πρώτες φροντίδες της μητέρας. Με μια καλή καθοδήγηση το παιδί μαθαίνει εύκολα και ο χρόνος που θα σπαταλήσει η μητέρα σ' αυτή την περίοδο, θα μεταβληθεί σε οικονομία χρόνου, γιατί θα αποδεσμεύσει τη μητέρα από μια σειρά φροντίδες για το παιδί της. Το παιδί αισθάνεται ικανοποίηση όταν κάνει κάτι μόνο του.

Ομιλία

Πριν το παιδί μιλήσει, περνά μια προπαρασκευαστική φάση κατά την οποία καταφέρνει να μας καταλαβαίνει όταν του μιλάμε. Γι' αυτό οι γονείς πρέπει να μιλούν στα παιδιά τους πολύ. Να μιλούν ήρεμα, με λόγια απλά και προφορά καθαρή. Να συνδέουν τα λόγια τους με αντικείμενα, πρόσωπα, ζώα, παιχνίδια, να τα συνδυάζουν με χειρονομίες κλπ.

Μαζί με το βάδισμα παρουσιάζονται και οι πρώτες λέξεις του παιδιού. Κάθε λέξη κρύβει ολόκληρο νόημα. Σιγά - σιγά πλουτίζει το λεξιλόγιό του. Η ομιλία του έχει ατέλειες στην άρθρωση και μας φαίνεται χαριτωμένη. Εμείς όμως θα μιλούμε σωστά και καθαρά. Εκεί να θά λένε άτα, εμείς θα λέμε περίπατο, εκεί να θά λένε μαμ, εμείς θα λέμε φωμάκι. Τα παιδιά μαθαίνουν εύκολα και μιμούνται τα πάντα. Αν τ' ακούσουμε να λένε λέξεις υβριστικές και χυδαίες, δεν πρέπει να φανεί ότι δίνουμε ιδιαίτερη σημασία. Το παιδί δε σταθεροποιεί τέτοιο λεξιλόγιο αν δεν το ακούει μέσα στην οικογένεια.

Οι γονείς πρέπει να προσέξουν τουλάχιστον μπροστά στα παιδιά να είναι πολύ συγκρατημένοι στις εκφράσεις τους.

Το παιδί σ' αυτή την ηλικία θέλει να εξερευνά τα πάντα. Χέρια και πόδια αεικίνητα, γλώσσα ασταμάτητη. Σκαλίζει, ξεδιλώνει, σπάζει, ψάχνει. Μέσα σ' αυτή την ατελείωτη δραστηριότητά του είναι φυσικό να κάνει ζημιές και να διακινδυνεύει το ίδιο, από φάρμακα, μπρίζες κλπ. Πρέπει οι γονείς να επαγγυπνούν για να προλάβουν κάθετί. Παράλληλα όμως ν' απαντούν στις ερωτήσεις και να μην περιορίζουν την πρωτοβουλία και τη διάθεση για μάθηση.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΖΟΓΤΡΟΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Σύγχρονη θεραπευτική των εκφυλιστικών αρθροπαθειών

Διάλεξα σαν θέμα την θεραπευτική αντιμετώπιση των αρθροπαθειών για πολλούς λόγους. Σαν κύριους θα μπορούσα να αναφέρω:

α) Την θεαματική πρόοδο που έχει γίνει στην θεραπεία τους τα τελευταία 10 χρόνια στην Ελλάδα.

β) Την σχετική άγνοια του κόσμου ότι τα νοσήματά αυτά θεραπεύονται και δεν αφήνεται πλέον ο πάσχων στην αναπηρία του.

γ) Την άσκοπη φυγή των ασθενών στο εξωτερικό

για θεραπεία, αφού στην Ελλάδα θεραπεύονται πλέον εξ ίσου καλά, σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις είμαστε και πρωτοπόροι, όπως θα φανεί σε ανάλυση που θα κάνω στη συνέχεια.

Λέγοντας εκφυλιστικές αρθροπάθειες, εννοούμε απλά αυτό που ο κόσμος συχνά ονομάζει «άλατα των αρθρώσεων» ή και «ρευματισμούς». Πρόκειται για βλάβες των αρθρώσεων του σώματος, στις οποίες τα κύρια χαρακτηριστικά είναι η εκφύλιση και καταστροφή των αρθρικών επιφανειών που σχηματίζουν μία άρθρωση, η στένωση της αρθρώσεως ή η πλήρης εξαφάνισή της, και ο σχηματισμός οστεοφύτων (δηλ. «αλάτων»). Όλες οι αρθρώσεις του σώματος μπορούν να πάθουν αυτές τις βλάβες. Πιο συχνά όμως εμφανίζονται στις αρθρώσεις που σηκώνουν φορτία.

Έτσι τα ισχία, τα γόνατα και οι αρθρώσεις των ποδιών είναι οι πιο συχνές περιοχές εκφυλιστικών αρθροπαθειών. Οι βλάβες εμφανίζονται συνήθως μετά την ηλικία των 60 ετών, χωρίς όμως (σπάνια) να αποκλείεται η εμφάνισή τους και στις νεαρές ηλικίες, ιδίως στην ρευματοειδή αρθρίτιδα της νεαρής ηλικίας (νόσος του STILL).

Στο μεγαλύτερο ποσοστό τους, οι εκφυλιστικές αρθροπάθειες είναι αγνώστου αιτίας. Προδιαθέτουν όμως στην εμφάνισή τους ορισμένοι παράγοντες, όπως το υπερβολικό σωματικό βάρος που δημιουργεί μεγάλα φορτία στις αρθρώσεις, οι διάφορες ιδιομορφίες του σκελετού όπως η ραιβογονία δηλ. η προς τα έξω γωνίωση του γόνατος, τέλος δε διάφορες παθήσεις που υπάρχουν από την γέννηση του ατόμου, με πιο συχνή το συγγενές εξάρθρωμα του ισχίου, που σχεδόν σίγουρα (και συχνά σε μικρές ηλικίες), θα καταστρέψει τελείως την άρθρωση του ισχίου.

Οι ασθενείς που εμφανίζουν εκφυλιστική αρθροπάθεια, παρουσιάζουν στην αρχή μικρό πόνο στην περιοχή της αρθρώσεως που πάσχει. Ο πόνος γίνεται με τον καιρό πιο έντονος και συνεχώς περιορίζει την απόσταση που μπορεί να βαδίσει ο ασθενής. Παράλληλα αρχίζει να μειώνεται η κίνηση της αρθρώσεως. Τελικά, και αν παραμένει ο ασθενής χωρίς θεραπεία, ο πόνος της αρθρώσεως είναι πολύ ισχυρός, δεν σταματά ούτε στην ανάπαυση και δεν υποχωρεί ούτε με το πιο δυνατό παυσίπονο. Επίσης η κίνηση της αρθρώσεως σχεδόν καταργείται και συχνά ο ασθενής δεν μπορεί να δέσει τα παπούτσια του ή να φορέσει τις κάλτσες του. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι το άτομο παρουσιάζει μια πολύ οδυνηρή αναπηρία, με πολλές, όπως εύκολα φαίνεται, επιπτώσεις, τόσο στην ατομική, όσο και στην κοινωνική του ζωή. Η ταλαιπωρία του ιδίου αλλά και της οικογένειάς του είναι πολύ μεγάλη. Το κοινωνικό κόστος είναι επίσης πολύ μεγάλο, διότι τ' άτομα αυτά, ουσιαστικά είναι ανίκανα για εργασία.

Η θεραπεία των εκφυλιστικών αρθροπαθειών, έχει βρει τη λύση της πλέον, τόσο διεθνώς όσο και στην Ελλάδα.

Στα πρώτα στάδια της νόσου, όταν τα συμπτώματα είναι λίγα, εφαρμόζεται συντηρητική θεραπεία, που σε γενικές γραμμές περιλαμβάνει μείωση του σωματικού βάρους, χρήση υποστηρικτικού μπάστουνιού, παυσίπονα και αντιφλεγμονώδη φάρμακα και ένα σύστημα οργανωμένης φυσιοθεραπείας που θα καθοριστεί από τον γιατρό του ασθενούς. Το σύστημα αυτό περιλαμβάνει, πολλά θαλασσινά μπάνια τους θερι-

νούς μήνες, ασκήσεις των μυών και ασκήσεις διατηρήσεως καλής κινητικότητας της αρθρώσεως που πολύ εύκολα μπορεί να γίνει με ειδικό ποδήλατο.

Τις περισσότερες φορές δυστυχώς η συντηρητική θεραπεία απλώς θα επιβραδύνει την εξέλιξη της νόσου (που όμως είναι επιθυμητή). Έτσι όταν ο γιατρός κρίνει ότι έφθασε ο κατάλληλος χρόνος, την οριστική λύση στο πρόβλημα θα δώσει η εγχείρηση.

Εδώ είναι και η μεγάλη πρόοδος που αρχικά αναφέραμε. Η εγχείρηση αποσκοπεί στην αντικατάσταση της χαλασμένης αρθρώσεως, από τεχνητή άρθρωση.

Οι εγχειρήσεις αυτές ονομάζονται ολικές αρθροπλαστικές και είναι διαφορετικές ανάλογα με την άρθρωση που πάσχει. Τα υλικά των τεχνητών αρθρώσεων είναι μίγμα διαφόρων μεταλλικών κραμάτων και ειδικής κατεργασίας οργανικών ουσιών με σκληρή σύσταση για να αντέχουν στα υψηλά φορτία. Οι εγχειρήσεις αντικαταστάσεων των αρθρώσεων (π.χ. ισχίον, γόνατο) αποτελούν από τις πιο «λεπτές» επεμβάσεις της Ορθοπεδικής και γίνονται μόνο από πεπειραμένους σ' αυτές γιατρούς. Θα πρέπει εδώ να αναφέρω ότι στις αρθροπλαστικές του ισχίου λόγω συγγενούς εξάρθρωματος, η Ελλάδα έχει παρουσιάσει σειρά τεχνικών επεμβάσεων που αποτελούν πρωτοπορία διεθνώς.

Μετά από μία τέτοια επέμβαση, ο ασθενής απαλλάσσεται τελείως από την αναπηρία του και επιστρέφει στην κοινωνία απολύτως υγιής και χωρίς κανένα ενόχλημα. Σαν μοναδικά μειονεκτήματα αυτών των επεμβάσεων μπορούμε να αναφέρουμε:

α) Την αλλαγή σκληρής εργασίας του ασθενούς.

β) Την πιθανότητα μετά 8-10 χρόνια να χρειαστεί αντικατάσταση των υλικών της τεχνητής αρθρώσεως με άλλα, λόγω χαλαρώσεως. Ωστόσο τα δύο αυτά μειονεκτήματα σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να βαρύνουν στην επιλογή του ασθενούς για εγχείρηση, λόγω του μεγάλους κέρδους της απαλλαγής από μια βασανιστική αναπηρία.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Χειρουργός Ορθοπεδικός

ΑΛΗΘΙΝΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ...

Οι Ληστές

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Ανατρέχοντας στο παρελθόν βλέπουμε ότι τα παλιά χρόνια στην ύπαιθρο βασίλευε η αναρχία και ο φόβος. Κατά καιρούς υπήρχαν αμέτρητες συμμορίες ληστών οι οποίες έστηναν τα λημέρια τους στις σπηλιές και στα πυκνά δάση. Τα κακοποιά αυτά στοιχεία με τις εγκληματικές τους πράξεις κατατρομοκρατούσαν τον ανυπεράσπαστο ελληνικό λαό. Μεγαλύτερο κίνδυνο διέτρεχαν οι κάτοικοι των ορεινών περιοχών. Η εξουσία αδυνατούσε να ξεπαστρέψει τον τόπο από τις ληστοσυμμορίες. Έτσι οι άμειροι ξωμάχοι παρέμεναν στο έλεος των κακούργων εκείνων αγριανθρώπων. Αυτού του είδους καθάρματα υπήρχαν και κατά την αρχαιότητα ακόμα. Όπως ξέρουμε από την μυθολογία, ο Θησέας, ανάμεσα στα άλλα κατορθώματά του εξόντωσε και τους ληστές

Σκείρωνα, Προκρούστη κ.ά.

Κατά τους νεώτερους χρόνους η ληστεία σ' ολόκληρη τη χώρα ήταν συνηθισμένο φαινόμενο.

Ορισμένοι από τους συγγενούς αυτούς εγκληματίες κατάφεραν να παρουσιάζονται σαν προστάτες τάχα των φτωχών. Και κείνοι από φόβο, όχι μόνον τους τροφοδοτούσαν αλλά τους απέκρυπταν κιόλας από τις Αρχές που τους καταζητούσαν.

Μετά την απελευθέρωση από τους Τούρκους η Ελλάδα εμφανιζόταν για πολλές δεκαετίες ληστοκρατούμενη περιοχή. Λιτάνη: το κράτος είχε εγκαταλείψει τους αγωνιστές της Επανάστασης στην φτώχεια και την αθλιότητα. Φυσικά, στους ήρωες εκείνους δεν συγκαταλέγονται οι δραπετές των φυλακών, οι φυγόδικοι και οι πάσης φύσεως καταδικωμένοι υπό των Αρχών για ποινικά αδικήματα, οι οποίοι για να αποφύγουν την δικαιοσύνη, εύρισκαν καταφύγιο στα βουνά αυτοαποκαλούμενοι «Βασιλείς των Ορέων». Η πολιτεία αυτούς τους αποκήρυξε και τα αποσπάσματα έδιναν συνεχώς μάχες μαζί τους χωρίς όμως να καταφέρνουν να τους εξοντώσουν. Οι ληστές, καταερημώνοντας την ύπαιθρο, έφταναν μέχρι τα προάστια των Αθηνών σκορπίζοντας τον φόβο και τον τρόμο στους άμειρους κατοίκους των επαρχιών. Ένα συνταρακτικό γεγονός που συνεκλόνησε το πανελλήνιο ήταν η απόπειρα δολοφονίας του Ελ. Βενιζέλου το 1933 στην λεωφ. Κηφισίας από το λήσταρχο Καραθανάση.

Από τις μεγαλύτερες φονικές ληστείες των τελευταίων χρόνων ήταν η σφαγή των Άγγλων τουριστών από τους Αρβανιτάδες στο Δήλεσι.

Η τραγωδία εκείνη των ξένων περιηγητών δημιουργήσε διπλωματικό επεισόδιο ανάμεσα στην Αγγλία και στην Ελλάδα. Έτσι η φτωχή πατρίδα μας, όχι μόνον δυσφημίστηκε σ' ολόκληρη την Ευρώπη, αλλά αναγκάστηκε κιόλας να αποζημιώσει με χιλιάδες λίρες τις χήρες των εκτελεσθέντων.

Η σημαντικότερη ληστεία διαπράχθηκε από τους Ρετζαίους στην Πέτρα Ιωαννίνων το 1926. Οι ληστές, αφού εξουδετέρωσαν τους συνοδούς του αυτοκινήτου της Εθνικής Τράπεζας, άρπαξαν τα 15 εκατομμύρια δρχ. που μεταφέρονταν στα Γιάννενα. Στη συνέχεια άλλη συμμορία από τους Κουμπούσιους απήγαγε δύο βουλευτές οι οποίοι είχαν μεταβεί στην Ήπειρο κατά την προεκλογική περίοδο. Για να τους απελευθερώσουν οι ληστές εισέπραξαν πέντε εκατομμύρια δρχ. Πολλά τα λεφτά για την εποχή εκείνη. Εξαιτίας των ληστών δημιουργήθηκε οικονομικό πρόβλημα στον προϋπολογισμό του κράτους, διότι η Πολιτεία αναγκαζόταν να συντηρεί πολλά τάγματα πεζικού και χωροφυλακής για την καταστολή της ληστείας.

Μερικοί από τους ληστές ηρωοποιήθηκαν από τον λαό, και η δημοτική μούσα τους αφιέρωσε τραγούδια τα οποία τραγουδιούνται ακόμα. Όπως λ.χ. ο Νταβέλης, ο Γιαγκούλας κ.ά.

Δεν είναι λίγοι εκείνοι που είχαν αγαπητικές από μεγάλα τζάνια. Όπως για παράδειγμα, οι ερωτικές σχέσεις του Λήσταρχου Νταβέλη με την Δούκισσα της Πλακεντίας. Ίσως να γοητεύονταν οι τρυφερές αυτές υπάρξεις από την παλληκαριά, την τόλμη και την αρρενωπότητα των ινδαλμάτων τους.

Θα αναφερθώ, στη συνέχεια, στην περίπτωση ενός φυγόδικου, ο οποίος αναγκάστηκε να βγει στο βουνό ύστερα από μια ασήμαντη αφορμή. Ήταν γύρω στα

1924 - 1925, όταν ο Δήμος, ένας εικοσάχρονος ερωτευμένος τσοπάνος προσπάθησε να φιλήσει με το ζόρι μια δεκαοχτάχρονη κοπέλλα του χωριού, την ώρα που γέμιζε την βαρέλα της στη δρύση. Αντιδρώντας η νέα τον χαστούκισε. Στη συνέχεια, αγανακτισμένο το κορίτσι γνωστοποίησε το συμβάν στον πατέρα του. Και κείνος θεωρώντας την πράξη του Δήμου εξευτελιστική για την θυγατέρα του πήγε στην στάνη να τον δείρει, με αποτέλεσμα να φάει ο ίδιος της χρονιάς του. Ο παθών κατήγγειλε στην Αστυνομία τον ξυλοδαρμό και την προσβολή.

Επειδή αρνήθηκε ο Δήμος στην πρόσκληση του Αστυνομίου να παρουσιασθεί στο τμήμα, έστειλε χωροφυλάκες στην στρούγκα να τον συλλάβουν. Προβάλλοντας αντίσταση πυροδότησε εναντίον των αστυνομικών, κι ύστερα εξαφανίστηκε μέσα στον λόγγο.

Όπως ήταν επόμενο ο εισαγγελέας διέταξε την σύλληψή του και η Αστυνομία με ένταλμα άρχισε να τον καταδιώκει.

Φοβούμενος να μη κακοποιηθεί από την χωροφυλακή, στην περίπτωση που θα παρουσιαζόταν, βγήκε στο κλαρί ως φυγόδικος πλέον. Εκεί αντάμωσε με τον διάδοχο λήσταρχο «Καραφωτιά» που τρομοκρατούσε την περιοχή. Ο αιμοσταγής αυτός ληστής αφού αρμιάτωσε τον Δήμο τον έκανε σύντροφό του στις βρώμικες δολιειές του.

Τα μεσάνυχτα της Λαμπρής κατέδθηκαν στο χωριό με σκοπό να ληστέψουν έναν νεοφερμένο ομογενή, που κείνες τις μέρες είχε έρθει από την Αμερική με την γυναίκα του και τον δεκαπεντάχρονο γιό του. Ο λήσταρχος «Καραφωτιάς» απειλώντας τον Αμερικανό του ζήτησε 500 χιλιάδες δραχμές. Κι αφού ο άνθρωπος δεν είχε τόσα πολλά χρήματα να του δώσει αιχμαλώτισε το μοναχοπαιδί του. Ο σκληρός κακούργος, αλύγιστος και αμετάπειστος μπροστά στις ικεσίες και τους οδυρμούς της μίνας του, άρπαξε το γιό τους κι αντάμα με τον Δήμο έφυγαν μέσα στην θεοσκότεινη εκείνη νύχτα σέρνοντας το ντελικάτο βλαστό: τους στις κακοτράχαλες βουνοκορφές των Βαρδουσίων. Τα κλάματα του παιδιού και οι σπαραχτικές κραυγές των γονιών του, συνεκίνησαν βαθύτατα τον Δήμο. Η εγκληματική εκείνη πράξη του ληστή δεν συμβιβαζόταν με την λογική του και τα ψυχικά του αισθήματα. Φεύγοντας ο λήσταρχος τόνισε στον Αμερικανό:

— Σου δίνω διορία ως την Κυριακή του Θωμά. Αν θέλεις το γιό σου ζωντανό, ετοίμασε τα λύτρα. Τον τρόπο που θα γίνει η παραλαβή θα τον καρτονίσω εγώ. Και πρόσθεξε! Μη μου κοιδαλήσεις τα αποσπάσματα, γιατί μ' αυτή την χαντζάρα θα λανίσω το παιδί σου πρώτα! Ο δύστηνος ομογενής, λίγα χρόνια είχε στην Αμερική και δεν είχε τόσα λεφτά που του ζητούσε ο ληστής. Γι' αυτό στο ραντεβού τους του πήγε μόνο 100 χιλιάδες δραχμές.

— Λυπηθείτε μας, δεν έχω άλλα χρήματα, τον εκλιπαρούσε με θορυβωμένα μάτια ο άμειρος Αμερικανός.

— Πενταροδεκάρες ωρέ μούφερεις; Χάσου από μπροστά μου γρύλις ο λήσταρχος. Θα σε καρτερώ ακόμα μια βδομάδα, κι αν δεν μου φέρεις τα 500 χιλιάδικα θα σου στείλω το κεφάλι του γιού σου στο ντορβά πεσκέσι!

Θρήνος και κοπετός επικρατούσε στο σπίτι του Αμερικάνου, όταν έληξε και η δεύτερη προθεσμία, κι ο άνθρωπος δεν είχε καταφέρει να εξοικονομήσει τα λύτρα.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Αφηγείται ο ΠΑΝ. ΠΕΡ. ΔΑΝΙΗΛ

Δ'

(Συνέχεια από προηγούμενο)

Η Μάχη του Αδγκίν

Πιο πάνω απ' την κοιλόπολη Σεϊγούντ, από όπου αρχίζουν ξεκινάμε τα απότομα υψώματα του ορεινού όγκου με κατεύθυνση προς το χωριό Αδγκίν, είχαν οχυρωθεί μέσα σε χαρακώματα οι Τούρκοι. Ανατράπηκαν όμως ύστερα από σφοδρό βομβαρδισμό που δέχτηκαν από το πεδινό πυροβολικό της Μεραρχίας μας.

Από τη στιγμή που τα προπορευόμενα τμήματα της Μεραρχίας αναρρίχθηκαν στα πρώτα εκείνα υψώματα, άρχισε σκληρός αγώνας για την απώθηση του εχθρού από τις θέσεις που κρατούσε μέχρι την περιοχή του χωριού, όπου όμως πρόσβαλε σθεναρή αντίσταση. Όλες όμως οι αντεπιθέσεις που έγιναν στο μεταξύ από την πλευρά του εχθρού απέτυχαν, όχι βέβαια αναίμακτα και για τις δύο παρατάξεις. Την περιοχή του Αδγκίν μάλιστα υπεράσπιζε και το πυροβολικό του εχθρού από θέση εξαιρετικά πλεονεκτική. Πιο πίσω από το Αδγκίν κυλούσε ένας παραπόταμος του Σαγγάριου, που χώριζε το ορεινό αυτό συγκρότημα από την οροσειρά του Μπόζ-Νταγ με ένα πολύ βαθύ φαράγγι, όχι όμως ιδιαίτερα απότομο. Από τα υψώματα λοιπόν εκείνα του Μπόζ-Νταγ το εχθρικό πυροβολικό σφυροκοπούσε τις θέσεις μας και προξενούσε βαρείες απώλειες. Αντίθετα όμως το δικό μας ήταν υποχρεωμένο να καλύπτεται πίσω από τα υψώματα, που κάλυπταν την τοποθεσία του χωριού και επομένως αδυνατούσε να πλήξει τις θέσεις του εχθρικού πυροβολικού. Αντιμετώπιζε επομένως δυσχέρειες και για να υποστηρίξει αποτελεσματικά τις επιθετικές ενέργειες των δικών μας δυνάμεων εναντίον των καλά οχυρωμένων θέσεων των αντιπάλων γύρω ή μέσα στο χωριό.

Αποτελέσματα αυτής της κατάστασης ήταν να θρηνησούμε πολλούς νεκρούς και να σχηματίζαμε πλέον αντίληψη της πραγματικότητας και ο τελευταίος στρατιώ-

της, ότι το έργο του Στρατού δεν επρόκειτο να τελειώσει με τις επιχειρήσεις αυτές. Στην κρίσιμη εκείνη ημέρα της μάχης το τάγμα μας διατάχθηκε να πραγματοποιήσει ελιγμό με τη διάβαση του παραπόταμου εκείνου δόρεια του χωριού, να επιχειρήσει ανάβαση προς το Μπόζ - Νταγ. Την κίνηση αυτή επισήμανε εγκαίρως το πυροβολικό του εχθρού και με πυρά φραγμού ανάγκασε το τάγμα μας σε αναδίπλωση, αφού άφησε πέρα από το ποτάμι ένα μέρος των νεκρών του άταφους. Στο σημείο αυτό έπεσε, αφού κτυπήθηκε από οβίδα, ο γενναίτερος οπλοπολυβολητής του λόχου μας με ολόκληρη την ομάδα του. Το πολτοποιημένο σώμα του μαζί με τα σώματα και των άλλων νεκρών τάφηκαν με πολλή δυσκολία λόγω της σκληρότητας του αφιδέξενου εκείνου εδάφους, δίπλα στην δεξιά όχθη του ποταμού.

Μετά την αποτυχία του ελιγμού προς το Μπόζ - Νταγ, το τάγμα ενέργησε πλευροκόπηση των αιμυνομένων εχθρών στο Αδγκίν. Κατέβηκε πάλι στον ποταμό και εξαπόλυσε επίθεση με αναρρίχηση στην απότομη και δασώδη αριστερή όχθη του, ενώ οι στρατιώτες κρατιόντουσαν απ' τα κλαδιά παρθένου και πυκνού δασυλλίου. Η θέση μας εντελώς αθέατη απ' τις θέσεις του εχθρού, πρόσφερε εξαιρετική ευκαιρία για την ανακούφιση των τμημάτων μας που έκαναν επίθεση στο χωριό. Γιατί η απροσδόκητη εκείνη εμφάνισή μας στο πλευρό του δεξιού άκρου του εχθρού, προκάλεσε πανικό και ανάγκασε σε υποχώρηση όλη τη σειρά των αιμυνομένων θέσεών του ανατολικά του χωριού.

Η πλευροκόπηση όμως αυτή έγινε κάπως αργά, γιατί οι επιτιθέμενες δυνάμεις του συντάγματός μας, είχαν προωθηθεί και είχαν υποστεί βαρύτατες απώλειες πριν απ' την άφιξή μας. Το τάγμα δηλαδή παρέμεινε καλυμμένο κοντά στη στροφή της δημόσιας οδού, ΒΑ του Αδγκίν, αλλά λίγοι στρατιώτες του 1ου λόχου ακολούθησαν τον προπορευόμενο Ανθυπολοχαγό τους και ο υποφαινόμενος από τον 2ο λόχο, κατά τη συνήθειά μου σε παρόμοιες περιπτώσεις, προσέλασαμε μέχρι τις εχθρικές θέσεις, τη στιγμή που μαινόταν η μάχη ή δρισκόταν στην τελευταία και πιο φονική της φάση. Δεχτήκαμε και εμείς τα πυρά του εχθρού που δέχτηκε την απρόσπτη επίθεση, από τα οποία πυρά κτυπήθηκε ο περισσότερος εκτεθειμένος ανθυπολοχαγός και έπεσε νεκρός. Είχε μόλις βγει απ' τη Σχολή Ευελπίδων και τοποθετήθηκε στον 1ο λόχο, για πρώτη λοιπόν φορά έπαιρνε μέρος σε μάχη. Οι υπόλοιποι παραμείνανε καλυμμένοι πίσω από τα ελάχιστα ασφαλή σημεία στον ανοικτό και ακάλυπτο χώρο, του καλλιεργημένου χωραφιού. Ευτυχώς που αμέσως σχεδόν τράπησε σε φυγή ο εχθρός αφού εγκαταστάθηκε για άμυνα σε απόσταση ενός περίπου χιλιόμετρου.

(μεταγλώττιση - επιμέλεια Γ.Κ.)

(συνεχίζεται)

Το αιχμαλωτισμένο παιδί το φρόντιζε ο Δήμιος. Ως και κείνος ακόμη φοβόταν τον αιμοδόρο «Καραφωτιά».

Το δειλινό της Κυριακής ο λήσταρχος πληροφορήθηκε από τους ληστοτρόφους ότι τμήματα χωροφυλακής κινούνται προς την περιοχή τους. Ανήσυχος και εννευρισμένος βολόδερνε πέρα - δώθε. Όταν έπαιρνε τις πιο ριψοκίνδυνες αποφάσεις πάντα έπιανε το ανάλογο ρακί του. Αγγισμένος πρόσταξε τον Δήμιο:

— Μου φαίνεται πως προδοθήκαμε και μ' αυτό το διαβολόπαιδο πρέπει να τελειώνουμε. Πάρτο δεμένο μαζί σου και ξαναπήγαινε στην Λετοράχη, κι αγνάτσεφνε τον κατήφορο την στράτα μήπως έρχονται με τα λύτρα οι δικοί του. Αν δεν έρθουν ώπου να νυχτώσει κόψε το κεφάλι του, να ξεμπερδεύουμε και φέρτο μου να το ιδώ. Τ' ακούε; Εγώ καρτερώ εδώ και τους άλλους καπεταναίους να κουβεντιάσουμε προς τα πού θα πάμε προτού μας μπλοκάρουν οι γαλονάδες!

(Η συνέχεια στο επόμενο)

Λόγω πληθώρας ύλης η δημοσίευση της συνέχειας του αφηγήματος του Παν. Τούμπα «Η Κουκουβίστα στα χρόνια του πολέμου», αναβάλλεται.

κοσμικά

Αρραβώνες:

Στις 15.3.86 σε στενό κύκλο συγγενών και φίλων έδωσαν υπόσχεση γάμου η Αλεξάνδρα Κ. Σταθεπούλου (εγγονή Δημητρίου Ποδάρα) και ο Νίκος Δεδεγκίτσας.

Ευχόμαστε καλά στέφανα!

Γάμοι:

— Στις 8 Μάρτη, ημέρα Σάββατο και ώρα 7 μ.μ. στον Ιερό Ναό Ευαγγελίστριας Νέων Λιοσίων, παντρεύτηκαν ο Περικλής Δανιήλ και η Γεωργία Τσολάνα.

— Ο Νίκος Πριόβολος νυμφεύτηκε την δίδα Σοφία Καζαντινού το Σάββατο 29.3.86 στην Αγία Σοφία Ψυχικού. Κουμπάρος ο συγχωριανός μας Τάκης Χριστοφόρου.

— Στις 8 Μάρτη, ημέρα Σάββατο και ώρα 8 μ.μ., στον Ιερό Ναό Αγίου Σπυρίδωνα Αιγάλεω, παντρεύτηκαν ο Τάκης Παπαγεωργίου και η Δώρα Κουτσούκη.

Το δελτίο μας εύχεται στα καινούργια ζευγάρια κάθε ευτυχία και χαρά.

Θάνατοι:

— Στις 6.2'86 πέθανε σε ηλικία 92 χρόνων, στη Λαμία η Δημητρούλα Γ. Χριστοδούλου - Καραγιώργη, το γένος Κατσανιώτη.

— Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό η Ευθυμία Δημ. Αυγερινού, το γένος Τούμπα σε ηλικία 72 χρόνων.

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Συντακτική Επιτροπή:

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Επιμέλεια ύλης:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΛΑΤΗΣ

(Γερανίου 7, Αθήνα)

Μνημόσυνα:

— Έγινε στις 30.3.86 στο χωριό το 40ήμερο μνημόσυνο της Ευθυμίας Αυγερινού, στο οποίο παρέβρεθησαν πολλοί συγγενείς και φίλοι από την Αθήνα.

— Στις 9.3.86 έγινε στη Λαμία το 40ήμερο μνημόσυνο της Δήμητρας Γεωργίου Χριστοδούλου (Καραγιώργη).

δωρηται συνδρομηται

Δημοσιεύουμε τα ονόματα των μελών και φίλων που δεν ξεχνούν τον Σύνδεσμο και το Δελτίο μας:

— Τομαράς Γεώργιος Αθ., (Λαμία)	2.000
— Τυρίδης Γεώργιος του Ηλία	1.000
— Ζαμπούρα - Αυγερινού Ξανθή (στη μνήμη Ευθυμίας Αυγερινού)	1.000
— Σαϊτή Έφη του Σπ. το γένος Γ. Χαμηλού	1.000
— Σαϊτής Λουκάς και Γ. (Καναδάς) στη μνήμη της γιαγιάς τους Μαρίας Σαϊτή)	500
— Χαμηλός Γεώργιος Δημ.	500
— Χαμηλός Δημήτριος Γ. (Η.Π.Α.)	1.000
— Μανιώτη Ευθυμία	1.000
— Κόλλια Ευσταθία Νικ. (Καραμήτριναι) (στη μνήμη συζύγου της Νίκου που σκοτώθηκε στη μάχη της Αγ. Τριάδας το '44 και του αδελφού της Αντώνη Πασσαλή)	1.000
— Κόλλιας Δημήτριος Νικ. (στη μνήμη όλων των πεσόντων αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης)	1.000
— Δημόπουλος Λεωνίδας	600
— Νίκου Ασήμω (στη μνήμη του γιού της Δημήτρη)	1.000
— Γεωργίου Ιωάννης του Νικ.	1.000
— Νικοπούλου Μαρία (Λαμία)	1.000
— Κατσαρέλη Μαρία Ηρακλ. (στη μνήμη συζύγου της Ηρακλή, Δ. Κόλλια και μητέρας της Αικατερίνης)	5.000
— Παπανικολάου Θεοχάρης (Δυτ. Γερμανία) (στη μνήμη μητέρας του Γεωργίας Παπανικολάου)	5.000
— Τούμπας Κώστας	1.500
— Βοχτσαλίδης Παναγιώτης (στη μνήμη γονέων του και αδελφού του Φρίξου)	5.000
— Τομαράς Γιώργος Παναγιώτη (Θεσ)νίκη)	1.000
— Λεβέντης Κώστας (Θεσ)νίκη)	1.000
— Μπουκουβάλας Γιάννης (Θεσ)νίκη)	1.000
— Ηλίας Κατσανιώτης (γιατρός) (στη μνήμη της αδερφής του Δήμητρας Γ. Χριστοδούλου)	5.000
— Κόλλια Ελένη (σύζυγος Δημητρίου Ευθ. Κόλλια) (στη μνήμη του συζύγου της)	5.000
— Χριστοφόρου Τάκης	500
και στη μνήμη του πατέρα του Χριστοφόρου Χριστοφόρου	2.000
— Χαραλάμπους Παναγιώτης Νικ.	1.000
— Ράπτης Ευστάθιος	1.000

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΣΑΣ

■ **ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ** — Κ. ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ, Ασφαλ. Σύμβουλος της «Ευρωπαϊκής Πίστης», Φιλελλήνων 24, Χαλάνδρι, (τηλ. Γρ. 68.29.601, Οικ. 77.09.054).

■ **ΒΙΒΛΙΑ** — Στο Βιβλιοπωλείο «ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ» του Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Σίνα 30, τηλ. 36.31.313.

■ **ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ** — ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑΣ, Λυκούργου 10, Αθήνα, τηλ. 32.40.800 - 64.42.354.

■ **ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ** καλλιτεχνικές, ΦΙΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, Γερανίου 9, τηλ. 52.36.087.

■ **ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΗΛΕΚΤΡ. ΣΥΣΚΕΥΩΝ** — ΝΙΚ. Δ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Ιωαννίνων 32, Κολωνός, τηλ. 51.44.666.

■ **ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ** — ΧΡ. Γ. ΔΑΝΙΗΛ, Δουκάδων 7, Νέα Ιόσσια, τηλ. 57.33.336.

■ **ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ** — ΕΥΘΥΜΙΑ Γ. ΧΑΣΙΑΚΟΥ, Λογίστρια, Δημοκρατίας 6, Ζωγράφου. Αναλαμβάνει τήρηση λογιστικών βιβλίων Α, Β, Γ, Δ κατηγορίας. Τηλ. 77.08.098.

■ **ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ** από και προς Καλοσκοπή — ΑΡ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987 (Καλοσκοπή 91.543).

■ **ΟΠΤΙΚΑ** — Σ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ, Ακαδημίας 100 (Πλ. Κάνιγγος).

■ **ΠΛΑΚΙΔΙΩΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ** — ΧΑΤΖΗΧΡΙΣΤΟΦΑΣ ΑΘΑΝ., Ερ. Σταυρού 6, τηλ. 69.31.650.

■ **ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ** — ΓΙΑΝΝΗΣ Ζ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ασπασίας 34, Χολαργός, τηλ. 65.31.426, 65.12.449.

■ **ΣΧΟΛΕΣ «ΩΜΕΓΑ»** — ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΟΤΡΟΠΟΣ, Πλατεία Συντάγματος.

■ **ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ** — Ν. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Βερανζέρου 14, τηλ. 52.39.450.

■ **ΦΩΤΟΤΥΠΙΕΣ** — Δ. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Σανταρόζα και Σταδίου 48 (στοά), τηλ. 32.12.090.

■ **ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ** — ΝΙΚ. ΑΚΤΙΔΗΣ, Φαραντάκου 30 Αμπελόκηποι, τηλ. 77.52.163, 77.70.824.

■ **ΕΝΔΥΜΑΤΑ - ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ** παιδικά — «ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ», Ιωαννίνων 87, Κολωνός, τηλ. 51.39.180 - 51.36.642.

■ **ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ** - ΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Τασοπούλου 7, Αγία Παρασκευή, Τηλ. 65.93.477 - 63.90.640.

■ **ΠΛΕΚΤΑ ΕΙΔΗ**, «Βιοδάμ» — ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ και ΣΙΑ, Περικλέους 45, τηλ. 32.26.841.

■ **ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ «ΣΙΑΦΑΚΑ»**, Σαπφούς 12, Πλ. Κουμουνδούρου.

■ **ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ - ΠΙΤΖΑΜΕΣ** — Γ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987.

■ **ΤΑΒΕΡΝΑ** — ΚΟΥΦΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ποταμιάνου 2, Ιλίσια (πίσω από Ξενοδ. «Χόλυ Ντέυ»), τηλ. 77.87.201.

■ **ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ** — ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΟΚΑΣ, Στουρνάρα 47, τηλ. 36.39.475 - 36.39.478.

■ **ΥΑΛΙΚΑ** — α) Κατάστημα ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Λέκκα 20 (Σύνταγμα), τηλ. 32.27.872. β) Κατάστημα ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Συρράκου 20 - 22, Κολωνός.

■ **ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ - ΨΙΛΙΚΑ** — ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ Γ. Κυπαρίσας - Μιλήτου Πειραιάς.

■ **ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ «ΑΛΕΞΙΦΩΤΟ»**, Μ. Ασίας 35. Γουδί, τηλ. 77.53.831.

■ **ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ** — ΒΑΣ. Π. ΧΑΜΗΛΟΣ και ΣΙΑ, Ανδριανουπόλεως 30, Κολωνός, τηλ. 51.31.359.

■ **ΧΥΜΟΙ ΦΡΟΥΤΩΝ - ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ** — Κ. Ν. ΚΟΛΛΙΑΣ, Κυπρίων Αγωνιστών 15, Αργυρούπολη, τηλ. 99.25.889, 99.17.845.

■ **ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ** — ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ Ακτή Μιαούλη 7 - 9 (7ος όροφος) Πειραιάς, (τηλ. 41.72.029 — οι. 57.14.751).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

Α' Πανελλήνια Έκθεση Βιβλίου και Τύπου της Ρούμελης

Η Ομοσπονδία Ρουμελιωτών Ελλάδος (Ο.Ρ.Ε.) και η Εφημερίδα «Τα Νέα της Ρούμελης» του κ. Γιάννη Γαϊτάνη, διοργάνωσαν σε αίθουσα του ΕΟΜΜΕΧ στην Αθήνα με πολύ μεγάλη επιτυχία την Α' Πανελλήνια Έκθεση Βιβλίου και Τύπου της Ρούμελης 1986, που διήρκεσε από 27 Φλεβάρη 1986 έως 5 Μάρτη 1986.

Η Έκθεση κατέπληξε και παρουσίασε εξαιρετικά μεγάλο ενδιαφέρον λόγω του πλούτου των περιεχόμενων της σε εκδόσεις και εφημερίδες που κάλυψαν σημαντικό χρονικό διάστημα. Παρουσιάστηκαν πάνω από 2.000 τίτλοι βιβλίων Ρουμελιωτών Συγγραφέων - Λογοτεχνών και 100 παλιές και νέες εφημερίδες και περιοδικά κυρίως Συλλόγων της Ρούμελης. Τα βιβλία και οι εφημερίδες παρουσίασαν ένα συναρπαστικό μωσαϊκό. Στα εγκαίνια παρέστησαν πάνω από 500 άτομα, συγγραφείς, λογοτέχνες, διευθυντές εφημερίδων, δημοσιογράφοι, πρόεδροι και εκπρόσωποι Συλλόγων της Ρούμελης και διακεκριμένοι Ρουμελιώτες των Γραμμάτων, της Επιστήμης, της Πολιτικής, της Δημόσιας Διοίκησης κλπ.

Μίλησαν ο Πρόεδρος της Ο.Ρ.Ε. κ. Στυλιανός Μπαρτσώκας, ο κ. Δ. Σιατόπουλος (για το Βιβλίο και το πνεύμα της Ρούμελης) και ο κ. Μιχαήλ Σταφυλάς για τον Τύπο της Ρούμελης. Την ταινία των εγκαίνιων έκοψε ο βουλευτής Φθιώτιδας κ. Αθαν. Ξαρχάς.

Την Οργανωτική Επιτροπή αποτελούσαν οι κ.κ. Γιάννης Γαϊτάνης, Ν. Ζαγκλαβήρας, Ιωάννης Ντρούκας, Χρυσόστομος Πατούλας, Δημήτρης Σιατόπουλος, Γεώργιος Σκούρας, Δ. Σταμέλος και Λευτέρης Τζόκας.

Την Έκθεση επισκέφτηκαν ο Ρουμελιώτης Υπουργός κ. Γ. Παπαδημητρίου, ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Αλέξανδρος, ο οποίος μάλιστα προσεφέρθη να φιλοξενήσει την Έκθεση και στη Ναύπακτο, επίσης και οι κ.κ. Δημ. Αδάμου, Στρατηγός ε.α., Π. Βλάχος, Ι. Φράγκος, Θ. Μηχιώτης, Λουκάς Λιάκος, Στάθης Καρράς, ο Πρόεδρος Πρωτοδικών κ. Παπαθανασόπουλος, και πολλοί άλλοι Ρουμελιώτες και φίλοι του Πνεύματος της Ρούμελης.

Η Έκθεση πέτυχε απόλυτα τον σκοπό της, την προβολή των λογοτεχνών - συγγραφέων και του Τύπου της Ρούμελης στο πλατύ κοινό και άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις.